

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈન સમાજ, મુંબઈનું મુખપત્ર

સોરઠ વિશાશ્રીમાળી

પૃષ્ઠ : ૪૪

વર્ષ : ૪૯

મુલ્ય : રૂ. ૮/-

અંક : ૨

ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૧

**ફેબ્રુઆરી માસના મુખપત્રના
“સૌજન્યદાતા”**

**સ્વ. શ્રી હરસુખલાલ નંદલાલ
ઝવેરચંદ વોરા, બેંગ્લોર
શ્રી નંદલાલ ઝવેરચંદ વોરાના
જ્યેષ્ઠ પુત્ર
જન્મ તા. ૬-૪-૧૯૨૭
ધોરાજી (સૌરાષ્ટ્ર)
અભ્યાસ: ૧૦મું ધોરણ**

શ્રી હરસુખલાલભાઈ કલકત્તા ખાતે ૧૯૪૪માં આવ્યા. ખાનગી પેઢીમાં જોડાયા અને ત્યાર બાદ ૧૯૫૧માં મે. હરસુખલાલ એન. વોરાના નામે પોતાની પેઢી શરૂ કરી.

૧૯૪૭માં મોટી પાનેલીનાં શ્રી લવચંદ વીરચંદ શેઠના સુપુત્રી સવિતાબેન સાથે લગ્ન થયાં. ૧૯૬૩માં સામયી, ભૂતાન મધ્યે નટ-બોલ્ટની મેન્યુફેક્ચરીંગ લાઈનમાં પડ્યા અને રોયલ ગવર્નમેન્ટ ઓફ ભૂતાનનો સહકાર મળ્યો. ત્યાર બાદ ૧૯૭૪માં પ્રેસીડન્ટ ટૂલ્સ, કોમ્પોનન્ટ્સનું ઉત્પાદન શરૂ કર્યું.

તેઓએ ધંધાના વિકાસાર્થે જાપાન, થાઈલેન્ડ, હોંગકોંગ વગેરે સ્થળોએ મુસાફરી કરી, ધંધાને વિકસાવ્યો.

શ્રી ગમનલાલ મોતીચંદ મહેતાના બોલાવ્યાથી તેઓ કલકત્તા ગયા. ત્યાં તેઓશ્રીએ પથી ૬ વર્ષ પછી પોતાનો ધંધો શરૂ કર્યો. તેઓ દરેક ચીજો આયાત કરતા હતા.

તેમણે સાંસારીક જીવન, આધ્યાત્મિક રીતે જીવી જાણ્યું અને આર્થિક ક્ષેત્રે ખૂબ પ્રતિષ્ઠા મેળવી. તેઓશ્રી ૧૯૮૫ સુધી કલકત્તા ખાતે રહ્યા. તેમનું દાંપત્યજીવન ખૂબ સુખી હતું.

તેમના ત્રણેય સુપુત્રો નરેન્દ્રભાઈ, ભૂપતભાઈ, જયંતભાઈ બેંગ્લોર ખાતે છે.

શ્રી જયંતભાઈ રોટરી ક્લબના ભૂતપૂર્વ પ્રેસિડેન્ટ છે.

તેમના દાનની ભાવના ઘણી જ ઉંચી હતી અને કલકત્તામાં એસ.વી. સોશિયલ વેલ્ફેર ફાઉન્ડેશનના ત્રીજા માળને ફૂલ એરકન્ડીશન કરવામાં યોગદાન આપેલ છે.

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈન સમાજ

શ્રી તારાયંદ ધનજીભાઈ મહેતા કાર્યાલય,
૪, દેવકરણ મેન્શન, બિલ્ડિંગ નં. ૭, બીજે માળે,
૨૪, વિહલદાસ રોડ, મુંબઈ-૪૦૦ ૦૦૨

ફોન : ૦૨૨-૨૨૦૬૯૧૭૨, મોબાઈલ : ૯૩૨૧૭૭૫૮૦૫

સમય : બપોરે ૧-૦૦થી સાંજે ૬-૦૦ (1.00 pm to 6.00 pm)

Email : svjainsamajmumbai2@gmail.com-data@svjainsamaj.com

www.svjainsamaj.com

તંત્રી : શ્રીમતી કીર્તિબેન મયુરભાઈ મહેતા મો. ૯૨૨૪૭૭૧૨૩૮

સહતંત્રી : શ્રી નિખીલ કિશોરકુમાર શાહ મો. ૯૬૧૯૬૧૯૯૯૭

સમાજની કારોબારી સમિતિ

શ્રી મહેશભાઈ મથુરાદાસ સાવડીયા ----- પ્રમુખ
શ્રી ગિરીશભાઈ કાંતિલાલ પારેખ ----- ત.ભૂ. પ્રમુખ
શ્રી ગુણવંતભાઈ વૃજલાલ મહેતા ----- ઉપ-પ્રમુખ
શ્રી મયુરભાઈ નગીનદાસ મહેતા ----- માનદ્ મંત્રી
શ્રી દીક્ષિતભાઈ નટવરલાલ માઝની ----- માનદ્ સહમંત્રી
શ્રી આશિષભાઈ વિનોદરાય મહેતા ----- માનદ્ ખજાનચી
શ્રી જયંતભાઈ ચુનિલાલ દોશી ----- માનદ્ સહખજાનચી
શ્રી અનિલભાઈ ગુલાબચંદ મહેતા ----- સભ્ય
શ્રી અશોકભાઈ દલિચંદ ભણશાલી ----- સભ્ય
શ્રી નિખીલભાઈ કિશોરકુમાર શાહ ----- સભ્ય
શ્રી પિયુષભાઈ હરકિશનદાસ શાહ ----- સભ્ય
શ્રી રાજેન્દ્રભાઈ ઓત્તમચંદ પુનાતર ----- સભ્ય
શ્રી સંજયભાઈ ધનસુખલાલ મહેતા ----- સભ્ય
શ્રી યોગેશભાઈ વિનોદરાય વોરા ----- સભ્ય
શ્રીમતી નીતાબેન પરેશભાઈ શેઠ ----- કો. ઓપ્ટ સભ્ય
શ્રીમતી દીપ્તિબેન દીક્ષિતભાઈ માઝની ----- કો. ઓપ્ટ. સભ્ય

સલાહકાર સમિતિ

શ્રી શ્રીકાંતભાઈ સાકરચંદ વસા - શ્રી પ્રવીણભાઈ હિંમતલાલ સંઘવી
શ્રી મહેન્દ્રભાઈ ઓતમચંદ પુનાતર - શ્રી પરેશભાઈ મણીલાલ શેઠ

BANK DETAILS:

Name : SHRI SORATH VISA SHRIMALI JAIN SAMAJ

BANKER : Bank of Baroda, J. J. Market, Mumbai-3

S. B. A/c No. 03870100000044

IFSC : BARB0BULLIO MICR : 40012047

Name : SORATH VISA SHRIMALI JAIN SAMAJ TRUST

BANKER: UNION BANK OF INDIA

Princess Street, Mumbai - 400 002

S.B.A/c. No. 319102010054364

IFSC : UBIN0531910

કાનૂની કાર્યક્ષેત્ર મુંબઈનું રહેશે

Auditor : Viren Vasa & Associates

Chartered Accountants, Mumbai

લવાજમના દરો	ભારતમાં
વાર્ષિક :	રૂ. ૧૦૦/- આજીવન રૂ. ૧૫૦૦/-
પરદેશમાં (ફક્ત વાર્ષિક) : USD 20 Yearly	

મુદ્રણ અને પોસ્ટિંગ અરિહંત પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ-નીતિનભાઈ બદાણી

સાઈબાબા નગર, ૩૧૦ ત્રિકાલ બિલ્ડિંગની પાછળ, નાયડુ કોલોની પાસે,
પંતનગર, ઘાટકોપર (ઈ), મુંબઈ-૭૫ ફોન : ૯૨૨૩૪૩૦૪૧૫

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી

અંક - ૨ ૦ વર્ષ : ૪૯ ૦ ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૧ ૦ મૂલ્ય રૂ. ૮

પ્રેમ અને સત્કાર

લખ્યું તેં પત્રમાં પ્યારા, 'નથી સત્કાર મેં કીધો;
ખબર વિવેકની મુજને, નથી તો તું ક્ષમા કરજે.'

અહો! સત્સ્નેહને અંગે, સુદૃઢ! એ બોલવું છાજે?
ચહે જો પ્રેમ આદરને, નહિ એ પ્રેમ પ્રેમીનો.

અખંડિત પ્રેમને, બંધુ! જરૂર શું હોય આદરની?
'પધારો, આવજો, બેસો' વૃથા એ વાદ શા સારુ?

દૃઢયસત્કાર જ્યાં થાતો, ઉભય ઉરમાં વિના માગ્યો;
નયન સત્કાર નવ ઈચ્છે, વદન સત્કાર શાને તો?

વિનય રસના તણો એવો, બતાવે પ્રેમમાં ખામી,
પ્રપંચી કાજ રહેવા દો, ન ઈચ્છે પ્રેમનાં પાત્રો,

હશે દિલ પ્રેમનાં ભરિયાં, રહે જુદાં છતે સંગે;
વિનય સત્કારને એમાં, નથી અવકાશ મળવાનો.

પધારો એમ કહેવાથી, પધારે તે પધાર્યા ના;
નિમંત્રણ પ્રેમીને શેનાં? અનાદર પ્રેમીને શાનો?

મળ્યાં છે ચિત્ત વિણયત્ને, શરીર તો જોડવાં છે ક્યાં?
કરે કર આપવો શાને? મને મન જ્યાં મળેલાં છે.

સુદૃઢનું આગમન થાતાં, ઊઠે સત્કાર કરવાને;
અરે એ તો જનો જૂઠા, ખરેખર બાલ્ય પ્રેમી તે.

ભલે એ થીંગડા દેવાં, હજો અતિ ઈષ્ટ શિષ્ટોને;
સ્પૃહા સત્પ્રેમના ભોગી જનો તે તેની ક્યમ રાખે?

વિનયની પૂરણી માગે, અધૂરી તેટલી પ્રીતિ;
પ્રતીતિ પ્રેમની કરવા, નથી અધિકાર આદરને.

- સાભાર

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી શુભેચ્છક મિત્રમંડળ, મુંબઈ

શ્રી કાંતિલાલ ભગવાનદાસ શાહ કાર્યાલય

૨૦-૨૪, પ્રાગજી વૃંદાવન સોસાયટી, ૩જે માળે, ૨૦-૨૪, જૂની હનુમાન ગલી, મુંબઈ-૨. ફોન : ૨૨૪૦૦૨૪૦

શાહલ દરે અનાજ વિતરણ યોજના

શ્રી ઉમેદચંદ અમૃતલાલ શાહ

ફેબ્રુઆરી માસના
અનાજ વિતરણનાં
ભાગ્યશાળીઓ

શ્રી ઉમેદચંદ અમૃતલાલ
શાહ

શ્રીમતી હંસાબેન ઉમેદચંદ શાહ

શ્રી સાકરચંદ વેલજી વસા

પરિવારના સૌજન્યથી

શ્રી સાકરચંદ વેલજી વસા
પરિવારના સૌજન્યથી

માર્ચ માસના

સ્વ. શ્રી ઉજમબેન સાકરચંદ વસા

સ્વ. શ્રી કુલચંદ લીલાધર વોરા

અનાજ વિતરણનાં
ભાગ્યશાળીઓ

શ્રી કુલચંદ લીલાધર વોરા
પરિવારના સૌજન્યથી

સ્વ. શ્રી પ્રાણલાલ કુલચંદ વોરા

મારા વાચક મિત્રો, વડિલબંધુઓ,
સહુને મારા પ્રણામ,

વસંતના આગમનની સાથે જડ ચેતન બધામાં નવજીવનનો સંચાર થાય છે. બધામાં અપૂર્વ ઉત્સાહ અને આનંદની તરંગો દોડવા માંડે છે. વન, ઉપવન જુદા જુદા ફુલોથી મહેકી ઊઠે છે. વસંત પંચમીના દિવસે વિદ્યાલયોમાં સરસ્વતી દેવીની પૂજા થાય છે. સરસ્વતી દેવી એટલે જ્ઞાનનું આશીર્વાદ અને જ્ઞાન ગુરુ પાસેથી મળે અને બીજું મળે સારા પુસ્તકોના વાંચનથી આજે મારે તમારી સાથે વાંચન પ્રવૃત્તિનો વિકાસ કરો એ વાત કહેવી છે.

વાંચન કરવા જેવું વ્યસન છે. જેમ જેમ પુસ્તકની સાથેની મૈત્રી બંધાતી જશે તેમ તેમ તમને એકલતા લાગશે નહીં. જેમ સંગીત મનને આનંદિત કરે છે. તેમ વાંચન પણ મનને આનંદિત કરે છે. નિયમિત વાંચન મનને હળવું અને બુદ્ધિને સતેજ કરે છે. આજના આ ફાસ્ટ દોડતા યુગમાં વાંચનની આદત ધીરેધીરે લુપ્ત થતી જોવા મળે છે. બધા લેખો, માહિતી બધું જ 'Google' પર મળી રહેતું હોવાથી આપણા સંતાનોમાં પણ વાચવાની આદત રહી નથી. આવનારી પેઢી માટે વાંચન બહુ જ જરૂરી છે. એ વાત આજના માતા-પિતાએ સમજવાની જરૂર છે. રોજ એક કલાક બાળકોને કાંઈક વાંચવાનું આપો અને થોડા થોડા દિવસે એમણે વાંચેલા પુસ્તકોમાંથી થોડો સંવાદ કરો કે જેથી એ તમારી સાથે વાતો, એની મુંઝવણ શબ્દ મારફત કહી શકે. વાંચનથી બાળકોના મગજમાં શબ્દકોષ વધશે. બુદ્ધિ સતેજ થશે. અને વૃદ્ધોમાં વાંચન કરવાથી એકલતા દૂર થાય છે.

નોબેલ પારિતોષિક વિજેતા. વી એસ. વાઈપોલે એક પુસ્તક લખ્યું છે. 'રીડિંગ એન્ડ રાઈટીંગ-અ-પર્સનલ એકાઉન્ટ' તેમાં કહે છે કે 'મને કોઈ ચિંતા લાંબો વખત સતાવતી નથી. મારી પાસે તેના સચોટ ઈલાજ છે. અને તે છે. વાંચન અને લેખન. કોઈપણ બીજા વ્યસન કરતા વાંચનનું વ્યસન આવકાર્ય છે.

આજે આપણા ગુજરાતીઓનું પુસ્તકો ઊપરનો ખર્ચ લગભગ ઝીરો કે ઘરના બજેટના ૧ ટકો હોય છે. આજના યુવાનોમાં પુસ્તકોની ચર્ચા થતી નથી. ખરેખર તમારી પાસે ધનની સમૃદ્ધિ ન હોય તો પણ ચાલે પણ વાંચનની સમૃદ્ધિ તો હોવી જ જોઈએ.

મારો આગ્રહ છે કે, વાંચન પ્રવૃત્તિ પોતાનામાં અને પોતાના સંતાનોમાં વિકસાવાની કોશિષ કરો.

K. M. Mehta

શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. શ્રી મથુરાદાસ છોટાલાલ સાવડીયા
તા. ૧૦/૦૨/૨૦૦૧

“સુખ-દુઃખમાં સદાય હસતાં રહ્યા તમે,
સૌના હૃદયમાં વસતા રહ્યા તમે,
અણધાર્યા છોડી ગયા જીવન છતાં જીવીત હોવાનો ભાસ છે,
દર્શન નથી તમારા દેહના પણ હૃદયમાં તમારો વાસ છે.”

- પુત્ર : મહેશભાઈ મથુરાદાસ સાવડીયા (મુલુંડ)
પુત્રવધૂ : હર્ષા મહેશભાઈ સાવડીયા
- પૌત્ર : નેમીનકુમાર મહેશભાઈ સાવડીયા
પૌત્રવધૂ : સોનાલી નેમીનકુમાર સાવડીયા
પ્રપૌત્ર : સાહિલ નેમીનકુમાર સાવડીયા
પ્રપૌત્ર : કયાન નેમીનકુમાર સાવડીયા
- પૌત્રી : પાયલ પ્રણવકુમાર દિનેશભાઈ શાહ
પ્રપૌત્રી : નુપૂર પ્રણવકુમાર શાહ
પ્રપૌત્ર : આર્ય પ્રણવકુમાર શાહ
- પુત્રી : કુમુદ જસવંતરાય ખુશાલચંદ મહેતા (ઉપલેટા)
દોહિત્રી: કાજલ જસવંતરાય મહેતા
- પુત્રી : નયના પ્રવીણચંદ્ર કુલચંદ મહેતા (મોટી પાનેલી)
દોહિત્ર : નિખીલ પ્રવીણચંદ્ર મહેતા
દોહિત્રી: હેતલ ભાવેશકુમાર શાહ
દોહિત્રી: બિજલ હેમાંશકુમાર કોરડીયા

આવો સૌ સાથે મળી સંકલ્પ કરીએ- “અન્નનો એક કણ પણ એળે નહીં જાય”

દરેક જીવોને જીવવા માટે આહાર, પાણી અને હવા એ ત્રણ વસ્તુ અનિવાર્ય છે. કદાચ કોઈ અન્ન-પાણી વગર થોડા દિવસ જીવી શકે, પરંતુ હવા વગર જીવી ન શકાય. એ જ રીતે અન્ન-પાણી પણ ખૂબ જ મહત્વનાં છે. કદાચ તેના વગર થોડા કલાકો, થોડા દિવસો કે વધુમાં વધુ થોડા મહિનાઓ જીવી શકાય, પણ આયુષ્ય પર્યંત ભૂખ્યા અને તરસ્યા ન રહી શકાય.

વર્તમાન સમય ભોગવાદનો છે. જે મળ્યું છે તેનો આડેઘડ, અસીમિત, અવિચારી રીતે ઉપયોગ કરો. આ વસ્તુ કેટલી છે? કેટલો વખત સુધી મળશે, તેની માનવીને કોઈ જાતની ચિંતા નથી. અન્ન અને પાણીનું પણ એવું જ છે. એ બંનેનો સ્રોત કુદરત છે. તે મળે છે પણ અમુક પ્રમાણમાં જ. આમ છતાં માનવીને તેનું મહત્ત્વ નથી સમજાયું. આજે મોટામોટા જમણવારમાં કેટલોય ખોરાક થાળીમાં ભરીને એંઠો મૂકી દેવાય છે. દુનિયામાં કેટલાય દેશો એવા છે કે જ્યાં લોકોને પેટપૂરતો ખોરાક નથી મળતો. અનેક બાળકો અપૂરતાં અને કુપોષિત ખોરાકને કારણે મૃત્યુને ભેટે છે. અરે! ભારતમાં પણ કેટલાય અંતરિયાળ પ્રદેશો એવા છે જ્યાં વસતા લોકોને ભૂખ સંતોષાય એટલો ખોરાક નથી મળતો. એક ટંકનું ભોજન પણ તેને મળતું નથી.

ખેતરમાં ખાદ્યાન્ન ઉત્પન્ન કરવામાં ઓછામાં ઓછા ૧૦૦થી ૧૫૦ દિવસ લાગે છે. જ્યારે એ ખોરાકને એંટું મૂકવામાં આપણને એક મિનિટ પણ નથી લાગતી. પ્રાકૃતિક ઉત્પાદનો પર દરેક જીવનો સરખો જ હક છે, તો પછી આપણને ખોરાકનો વ્યય કરવાનો પરવાનો કોણે આપ્યો? ભોજનમાં એંટું મૂકવા ઉપરાંત કેટલુંય અનાજ ગોદામોમાં સડીને નાશ પામે છે. શું આપણે એવો સંકલ્પ ન કરી

શકીએ કે, આજ પછી હવે ક્યારેય મારી થાળીમાં ભોજન એંટું નહીં મૂકું!

એ જ રીતે પાણીનો પણ દુર્વ્યય દિવસેદિવસે વધતો જાય છે. ટોઈલેટમાં, ગટરોમાં, ઘર ધોવામાં, વસ્તુઓ ધોવામાં પાણીનો આડેઘડ ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. અરે! જળાશયોમાં સીધાં વાહનો લઈ જઈને ધોઈને, પીવાના પાણીને પ્રદૂષિત કરાય છે. આને કારણે ધીમેધીમે પાણી પણ પ્રદૂષિત થઈ રહ્યું છે. પહેલાં માણસ જાહેર નળમાં કે ડંકીમાંથી પાણી બેઘડક પી શકતો. આજે નળમાં કે બોરવેલમાં આવતાં પાણીને પ્યુરીફાયર દ્વારા શુદ્ધ કર્યા વિના પી શકાય છે ખરું? સમય એવો આવશે કે આપણાં જ બાળકોને આપણે અનાજ અને પાણી મેળવવા દોલ્હલાં કરી દઈશું.

આજે સમજુ-શાણા લોકોએ તથા સત્તાધીશોએ જાગવાની જરૂર છે. જર્મની જેવા દેશમાં ભોજન એંટું મૂકવામાં આવે તો લગભગ ૫૦ ડૉલરનો દંડ થાય છે. આપણા દેશમાં પણ આ બંનેના દુર્વ્યય માટે કડકમાં કડક દંડ કરવાની તાતી જરૂરિયાત છે. એ દિવસ દૂર નથી કે માનવી અન્નના એક કણ માટે અને પાણીનાં ટીપાં માટે ટળવળતો હશે. આથી જ બધા સાથે મળીને સંકલ્પ કરીએ કે,

એટલું જ લઈશું થાળીમાં, વ્યર્થ ન જાય નાલીમાં,

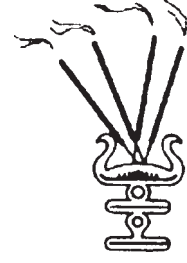
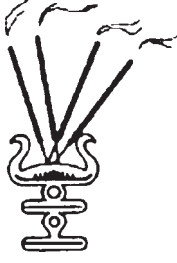
અને

આવો વાપરીએ પાણીને, ધીનું ટીપું જાણીને.

ચાલો, આપણે શપથ લઈએ કે અન્ન અને પાણીનો બગાડ આજે તો નહિ જ, પરંતુ કદી પણ નહિ.

- પારુલબેન ગાંધી

ભાવભરી શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. શ્રી કાંતિલાલ અમૃતલાલ શાહ

જન્મ: તા. ૩-૧૧-૧૯૩૬ * સ્વર્ગવાસ : તા. ૭-૨-૨૦૧૮

મૂળ વતન : થાણા દેવડી (અમરનગર) - હાલ : ભાચંદર

પિતા એવા હોય છે, જેમના હોવાનો અહેસાસ ક્યારેય થતો નથી

પણ ના હોવાનો અહેસાસ બહુ થાય છે.

“સુખને છલકાવ્યું નહીં, દુઃખને દેખાડ્યું નહીં.

જીવન તમે એવું જીવ્યા ભૂલ્યું ભુલાય નહીં.

સુગંધ આપના સ્નેહની પ્રસરતી રહેશે,

વસ્યા છો દૂર છતાં કૃપા આપની વરસતી રહેશે.”

લિ. દક્ષાબેન કાંતિલાલ શાહ પરિવાર

પુત્ર: અમિત પુત્રવધૂ : પૂજા પૌત્ર : પ્રથમ

પુત્ર : દિવેશ પુત્રવધૂ : કિંજલ પૌત્ર : અંશ

પુત્રી : ગીતા જમાઈ : મુકેશકુમાર દોહિત્ર : સિદ્ધાર્થ

ભાઈ : સ્વ. મનસુખલાલ, દિનેશભાઈ

બહેન : સ્વ. કમળાબેન તલકચંદ વસા, સ્વ. મંજુલાબેન વિકલદાસ દોશી, રંજનબેન છબીલદાસ વસા

સ્વ. દિવ્યાનંદસુરી મહારાજ સાહેબ

સસરા : જયંતીલાલ ગિરધરલાલ શાહ

તેમ જ

સ્નેહીજનો તથા સમસ્ત શાહ પરિવાર

JJC KANDIVALI

JAIN SAGPAN MATHITI CENTRE KANDIVALI
28014628 / 28091010 / 9821050169

“પરસ્પર પરિચય અને પ્રેમથી પાંગરતો પરિવાર”

JAIN SAGPAN MAHITI CENTRE KANDIVALI RUN BY JJC KANDIVALI SINCE 2009 WITH SUPPORT & BLESSINGS OF JJC CENTRAL BOARD CHARITABLE TRUST WILL BE ORGANIZING “1ST VIRTUAL INTERNATIONAL YUVA MELA” FOR ALL JAINS ELIGIBLE GRADUATE BACHELORS RESIDING AT DUBAI, NAIROBI, EUROPIAN COUNTRIES, LONDON, USA & CANADA OR ANY OTHER COUNTRIES ON ZOOM APP ON **SUNDAY 4TH APRIL 2021 INDIA TIME 7.00 PM**. THOSE INTERESTED SHOULD SEND THEIR BIODATA IN PRESCRIBE PROFORMA WHICH IS AVAILABLE ON THIS LINK :

<http://jjckandivali.com/pdf/1st-InternationalYuvaMelaforallgradeutes-above-date%2004.04.2021.pdf>

PLEASE EMAIL BIODATA & PHOTOGRAPH TO jjckvli@gmail.com

No charges for any participants & their parents who can also join on zoom simultaneously. The entire programme will also relay on “YOUTUBE”.

After receipt of biodata, the participants will get confirmation with their serial no. on email or on their whatsapp number.

The details of link will be shared 3 days before the event.

For any further information you can do whatsapp or call to **Sanjay Shah on 9821050169** on any day between 8.00 am to 10.00 am & 8.00 pm to 11.00 pm India time.

Graduate bachelors residing in India who wants to go aborad can also participate in this event please.

INDIA	SUNDAY - 7.00 PM	DUBAI	SUNDAY - 5.30 PM
NAIROBI	SUNDAY - 4.30 PM	EUROPEAN COUNTRIES	SUNDAY - 2.30 PM
LONDON	SUNDAY - 1.30 PM	NEW YORK	SUNDAY - 8.30 AM
TORONTO	SUNDAY - 8.30 AM	CHICAGO	SUNDAY - 7.30 AM
L.A.C.A.	SUNDAY - 5.30 AM	PERTH	SUNDAY - 9.30 PM

Sanjay B. Shah
(President JJC Kandivali)

એક સરસ વાત

કોઈ એક પ્રદેશમાં એકદમ હિમવર્ષાને કારણે ઠંડીનું પ્રમાણ વધી ગયું. જીવો ટપોટપ મરવા લાગ્યા. શાહુડીના ઝૂંડમાં પણ હાહાકાર મચી ગયો, પણ બધી શાહુડીઓએ નક્કી કર્યું કે જો બધી શાહુડી એકબીજાને વળગી રહે તો અરસપરસની હૂંફને કારણે બધાના જીવ બચી શકે અને એ લોકોએ એકબીજાના પડખે ભરાવાનું શરૂ કર્યું. સારું જ હૂંફને કારણે સૌને રાહત મળી, પરંતુ એમના કાંટા પણ એકબીજાને વાગતા હતા. કેટલીક શાહુડીઓ આ કાંટાની વેદના સહન કરવા તૈયાર નહોતી અને એમણે સંયુક્ત ના રહેવાનો નિર્ણય લઈ લીધો. પરિણામ તો એ જ આવવાનું હતું, જોડાઈ રહેવાની હૂંફ જીવન આપતી હતી, પણ થોડી વેદના, આજુબાજુવાળાના કાંટાને જે સહન ના કરી શકે તેમના માટે મૃત્યુ જ હતું.

બાકીની શાહુડીઓ આ અનુભવથી સમજી ગઈ કે જેમ એમને બીજાના કાંટા વાગતા હતા તેમ બીજાને પણ એમના કાંટા તો વાગતા જ હશે, પણ જીવન માટે થોડી વેદના વેઠવી એ મોંઘો સોદો નહોતો.

કથાસાર : કુટુંબો ભાંગતા જાય છે, કોઈ એકબીજાના કાંટાને સહન કરવા તૈયાર નથી, પોતાના કાંટાની વેદના બીજાને પણ થતી હશે એ સ્વીકારવા કોઈ તૈયાર નથી.

ભાવભીની શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. શ્રી સૂર્યકાન્ત મનસુખલાલ લાલચંદ વોરા

જન્મ: તા. ૧૩-૮-૧૯૪૩ * સ્વર્ગવાસ : તા. ૫-૩-૨૦૧૭ (ધોરાજી, હાલ - બોરીવલી)

શૂન્યમાંથી સર્જન કરી,
સેવા સમર્પણ, નીડરતાની સાક્ષાત મૂર્તિ,
અમૃત ભરેલા અંતરવાળા, સાગર જેવા વિશાળ દિલવાળા,
કુટુંબ, સગાં તથા સ્નેહીને સદાય ઉપયોગી રહી,
વિશાળ વડલાની જેમ પોતાની છાયામાં
આવતા સર્વને વિસામો આપતા
કર્મયોગી વડીલ...
પરમકૃપાળુ પરમાત્મા તમારા દિવ્ય આત્માને શાંતિ પ્રદાન કરે
એવી હૃદયપૂર્વકની પ્રાર્થના...
શ્રદ્ધાંજલિ સહ...

પિતાશ્રી: સ્વ. શ્રી મનસુખલાલ લાલચંદ વોરા માતા: સ્વ. શ્રીમતી જયાકુંવર મનસુખલાલ વોરા

પત્ની: પ્રવીણાબેન પુત્ર: ચિંતન પુત્રી : ચૈતાલી

ભાઈ : હસમુખ, ભાઈના પત્ની: મધુબેન ભત્રીજા: જય, મિતેશ ભત્રીજાવહુ: રીના

બહેનો : સ્વ. અનસૂયાબેન, સ્વ. ભાનુબેન, કુસુમબેન, પ્રતિભાબેન, જ્યોત્સનાબેન, હીતાબેન

સસરા: સ્વ. શ્રી નગીનદાસ નેણાશી મહેતા સાસુ: સ્વ. શ્રીમતી કંચનબેન નગીનદાસ મહેતા

તેમ જ

સમસ્ત વોરા પરિવાર તથા મહેતા પરિવારનાં જય જિનેન્દ્ર

શ્રી ઘાટકોપર મંડળ સમાજ ઉત્કર્ષ ટ્રસ્ટ

સી-૧૮, ભગત એસ્ટેટ, વલ્લભ બાગ કોસ લેન, ઘાટકોપર (ઈ), મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૭૭.

Reg. No. E - 78533 dt. 18-2-2000 I.t. Exemption No. Under 80G

સમાજની Mediclaim યોજનાના પ્રીમિયમ બાબત

સુજ્ઞશ્રી પોલીસીધારક,

આપણા ટ્રસ્ટ દ્વારા સન ૨૦૦૦થી ચાલતી મેડીકલેઈમ યોજનાનું વર્ષ ૨૦૨૧-૨૦૨૨નું પ્રીમિયમ ભરવા માટેની વિગત નીચે મુજબ છે.

સેન્ટર	તારીખ	સમય	સ્થળ	મો. નંબર
નાલાસાપોરા	૦૭.૩.૨૦૨૧	૧૦થી ૧૨	એસ. વી. જૈન જાગૃતી મંડળ C/o. અરિહંત ફરસાણ માર્ટ, શોપ નં. ૧૨, ગીતા સંદેશ, સાઈધામ ટાવરની સામે, આયોલે રોડ, નાલાસોપારા - ૪૦૧૨૦૯	અજીતભાઈ વોરા: ૯૮૬૭૮૪૧૦૯૧ હર્ષદભાઈ વોરા: ૯૭૯૩૭૨૬૬૮૩
ભાયંદર	૦૭.૩.૨૦૨૧	૧૦થી ૧૨	વસા પેકેજીંગ, ૯૦ ફુટ રોડ, જુની રજીસ્ટ્રેશન ઓફીસની સામે, ભાયંદર (વેસ્ટ)	ઉદયભાઈ: ૯૮૧૯૦૮૩૩૫૮
કાંદિવલી	૦૭.૩.૨૦૨૧	૧૦થી ૧૧	શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈન મિત્ર મંડળ - કાંદિવલી C/o. શૈલેષ વોરા, શોપ નં. ૧ જ્ઞાન દર્શન કો. હા. સોસાયટી લિ. બી.એમસી ગાર્ડનની બાજુમાં, કાંદિવલી (વે), મુંબઈ	પિયુષભાઈ: ૯૮૨૦૪૭૭૭૩૨
ઘાટકોપર	૧૪.૩.૨૦૨૧	૧૦થી ૧૨	શ્રી ઘાટકોપર મંડળ સમાજ ઉત્કર્ષ ટ્રસ્ટ C/૧૮ ભગત એસ્ટેટ, વલ્લભબાગ કોસ લેન, (એમ. પી. વૈદ્ય માર્ગ) ઘાટકોપર (ઈસ્ટ), મુંબઈ-૪૦૦૦૭૭	પરીમલભાઈ: ૯૮૯૨૫૯૭૯૯૬ ધીરેનભાઈ : ૯૮૨૦૦૧૨૪૫૪

દરેક દર્દી/વ્યક્તીએ જો કંશલેસ કલેઈમ મેળવવો હોય તેમણે ટ્રસ્ટને કલેઈમ પાસની કોપી મોકલવી અત્યંત જરૂરી છે.

શ્રદ્ધાંજલિ

જન્મ તારીખ
૨૮.૧૨.૧૯૩૯

સ્વર્ગવાસ તારીખ
૦૩.૧૦.૨૦૨૦

શ્રી હસમુખભાઈ પ્રેમચંદ પારેખ

દ્રષ્ટિમાં હજુએ રમે છે તમારો હસતો ચહેરો,
આપનો માયાળુ સ્વભાવ આપના જીવનની સાદાઈ,
સેવા અને સમર્પણની સુગંધ સદાય મહેકતી રહેશે

સરદારગઢ નિવાસી હાલ ઘાટકોપર શ્રી હસમુખભાઈ પ્રેમચંદ પારેખ ૮૧ વર્ષની ઉંમરે તારીખ ૦૩.૧૦.૨૦૨૦ અધિક આસો માસની વદ ૧ ને શનિવારના રોજ નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરતા અરિહંત શરણ પામ્યા તે બદલ શ્રી સરદારગઢ નિવાસી સમગ્ર પારેખ પરિવાર ઊંડા શોકની લાગણી વ્યક્ત કરે છે. શ્રી હસમુખભાઈનો મળતાવડો શાંત સરળ મિલનસાર અને સેવાભાવી સ્વભાવ કાયમ યાદી પૂર્ણ રહેશે. તેમણે શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી શુભેચ્છક મિત્ર મંડળ શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈન સમાજ તથા અન્ય સામાજિક સંસ્થામાં રહી સમાજને ઉત્તમ સેવા આપેલ.

પરમ કૃપાળુ અરિહંત પરમાત્મા સદગત પુણ્યાત્માને આપના શરણમાં લઈ શાશ્વત સુખ અને પરમ શાંતી અર્પે એવી અંતઃકરણ પૂર્વક પ્રાર્થના કરીએ અને આપના સમગ્ર પરિવારને આ આઘાત સહન કરવાની શક્તિ જિનેશ્વર પ્રભુ આપે આપના પરિવારની આ દુઃખદ પળોમાં આ મંડળનો સમગ્ર પરિવાર આપનો સહભાગી છે.

શ્રી સરદારગઢ નિવાસી પારેખ ટ્રસ્ટી ગણ મુંબઈ

શ્રી ધીરેન્દ્રભાઈ ન્યાલચંદ પારેખ

શ્રી પરેશ વનીચંદ પારેખ

શ્રી ચંદ્રકાન્ત ન્યાલચંદ પારેખ

શ્રી અજય કાન્તિલાલ પારેખ

શ્રી ગીરીશ કાન્તિલાલ પારેખ

શ્રી અશોક તારાચંદ પારેખ

શ્રી વિરલ પ્રવિણચંદ્ર પારેખ

સૌજન્ય સરદારગઢ નિવાસી પારેખ પરિવાર

ત્રિફળા ઉપર અમેરિકામાં સંશોધન

આપણા શરીરમાં કોઈ પણ રોગ પેદા થાય તો તેના માટે વાત, પિત્ત અને કફ એ ત્રણ પ્રકારના દોષ જવાબદાર હોય છે, એમ આયુર્વેદના મહર્ષિઓ કહે છે. આ ત્રણે ત્રણ દોષનું શમન કરે એવું આયુર્વેદમાં એક ઔષધ છે, જે ત્રિફળાના નામે ઓળખાય છે. આ ત્રિફળાને આયુર્વેદમાં ત્રિદોષનાશક ઔષધ ગણાવવામાં આવ્યું છે અને આયુર્વેદના મહર્ષિઓ તેની પ્રશંસા કરતાં થાકતા નથી. આ ત્રિફળા ઉપર હવે અમેરિકાના વિજ્ઞાનીઓ પણ ઓવારી ગયા છે. અમેરિકાની પિટ્સબર્ગ યુનિવર્સિટીની કેન્સર ઈન્સ્ટિટ્યૂટમાં થયેલું એક સંશોધન એમ પુરવાર કરે છે કે સ્વાદુપિંડ (પેન્ક્રિયાસ)માં જે કેન્સરના કોષો હોય છે તેની વૃદ્ધિ અટકાવવામાં અથવા તેની ગતિ ઓછી કરવામાં ત્રિફળાની દવા મદદરૂપ બને છે. અમેરિકાની યુનિવર્સિટીમાં ઉંદરો ઉપર કરવામાં આવેલા પ્રયોગોમાં આ વાત સાબિત થઈ છે.

ભારતીય મૂળના વિજ્ઞાનીઓના પ્રયોગો

અમેરિકાની પિટ્સબર્ગ યુનિવર્સિટીમાં ફાર્મકોલોજી વિભાગમાં કામ કરતા આસિસ્ટન્ટ પ્રોફેસર સંજય શ્રીવાસ્તવની આગેવાની હેઠળના સંશોધકોની ટીમે ત્રિફળાની કેન્સર ઉપરની અસરો તપાસવા માટે ઉંદરો ઉપર પ્રયોગો કર્યા હતા. સંજય શ્રીવાસ્તવ પોતે ભારતીય મૂળના હોવાથી પરંપરાગત રીતે ત્રિફળાના ફાયદાઓ જાણતા જ હતા, પણ એલોપેથી વિજ્ઞાનમાં જ્યાં સુધી પદ્ધતિસર રીતે કોઈ બાબત સિદ્ધ કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી વિજ્ઞાનીઓ તેને સ્વીકારવા તૈયાર થતા નથી. આ પ્રયોગો કરવા માટે તેમણે કેટલાક ઉંદરોના શરીરમાં માણસની કેન્સરની ગાંઠના અમુક કોષ દાખલ કર્યા હતા. તેમાંના કેટલાક ઉંદરોને સપ્તાહમાં પાંચ દિવસ એ રીતે ચાર સપ્તાહ માટે ત્રિફળાનું પાણી પીવડાવવામાં આવ્યું હતું. જ્યારે બાકીનાને કોઈ દવા આપવામાં આવી નહોતી. સપ્તાહ પછી જે ઉંદરોને ત્રિફળાનું પાણી આપવામાં આવ્યું હતું તેમના શરીરમાં કેન્સરના કોષોમાં

અડધો અડધ ઘટાડો જોવા મળ્યો હતો. ત્રિફળાને કારણે કેન્સરયુક્ત કોષો નાશ પામ્યા હતા અને તેની કોઈ ઈકેક્ટ પણ જોવા મળી નહોતી.

ત્રિફળા કેવી રીતે કેન્સર સામા લડે છે?

આપણા શરીરમાં રોગિષ્ઠ અને નકામા થઈ ગયેલા કોષોનો નાશ કરવા માટે એપોપ્ટોસિસ નામનું પ્રોટીન મહત્વની ભૂમિકા ભજવે છે. ઉંદરોને જ્યારે ત્રિફળાનું પાણી પીવડાવવામાં આવ્યું ત્યારે તેમના શરીરમાં આ પ્રોટીનના પ્રમાણમાં વૃદ્ધિ જોવા મળી હતી. આ પ્રોટીન પેન્ક્રિયાસના તંદુરસ્ત કોષોને નુકસાન પહોંચાડ્યા વિના કેન્સરના કોષોનો નિકાલ કરવાનું કામ કરે છે. અગાઉ પ્રયોગશાળાની કાચની ડીશમાં કેન્સરયુક્ત સેલ કલ્ચર ઉપર ત્રિફળાની કેન્સરનાશક શક્તિઓનો પુરાવો મળ્યો હતો, પણ હવે ઉંદરના શરીરમાં ત્રિફળાની અસરકારકતા બાબતમાં સાબિતી મળી છે. ત્રિફળામાં હરડે, બહેડાં અને આમળાં એમ ત્રણ જ જડી બુટ્ટીઓ હોય છે.

ત્રિફળા એન્ટીઓક્સિડન્ટ પણ છે

પ્રાચીન કાળથી ત્રિફળાનો ઉપયોગ પાચનતંત્રને સુધારવાથી માંડીને લિવરની બીમારીઓમાં અને બ્લડ પ્રેશર તેમ જ કોલેસ્ટરોલ ઘટાડવા માટે થતો આવ્યો છે. આયુર્વેદના પ્રાચીન ગ્રંથોમાં ત્રિફળા આંતરડાંના ચાંદાની સારવારમાં ફાયદાકારક છે, એવા ઉલ્લેખો પણ કરવામાં આવ્યા છે. હવે વિજ્ઞાનીઓએ એવું પણ શોધી કાઢ્યું છે કે ત્રિફળામાં એન્ટીઓક્સિડન્ટ ગુણધર્મો પણ છે, જે શરીરનાં ઝેરોને બહાર ફેંકી દેવાનું અને શરીરને નવચેતન આપવાનું કામ કરે છે. ત્રિફળામાં જે આમળાં નામની ઔષધી વાપરવામાં આવે છે, તેને સંજીવની માનવામાં આવે છે. સેંકડો વર્ષો અગાઉ અચ્યવન નામના ઋષિએ આમળાંનો ઉપયોગ કરીને વૃદ્ધાવસ્થામાં યુવાની અપાવે તેવો કાયાકલ્પનો પ્રયોગ કર્યો હતો. આમળાંનો ઉપયોગ કરીને બનાવવામાં આવતું અચ્યવનપ્રાશ આજે દેશવિદેશમાં કરોડો રૂપિયાનું વેચાણ ધરાવે છે. ત્રિફળામાં કેન્સરપ્રતિરોધક શક્તિ હોવાની વાતનો અમેરિકામાં સ્વીકાર થતાં ભારતના વૈદ્યરાજો પણ આનંદનો અનુભવ કરી રહ્યા છે.

પૌષ્ટિક આહારના બદલે વિટામિન ?

આહાર વિહારની બાબતમાં આપણી પ્રજા આપઘાત તરફ આગળ વધી રહી છે. એક બાજુ ફાસ્ટ ફૂડ અને જન્ક ફૂડના અતિરેકને કારણે આપણી પ્રજાના શરીરમાં આવશ્યક પોષક પદાર્થોની ઉણપ પેદા થાય છે અને બીજી બાજુ શરીરમાં અનાવશ્યક ચરબીનો અને હાનિકારક કોલેસ્ટરોલનો ભરાવો થાય છે. ચરબીથી છુટકારો મેળવવા લોકો ડાયેટિંગનો સહારો લે છે, જેને કારણે શરીરમાં ફરી અપોષણની પરિસ્થિતિ પેદા થાય છે. આ અપોષણને દૂર કરવા આપણી યુવાન પેઢી હવે ટોનિક અને ફૂડ સપ્લિમેન્ટ્સના રવાડે ચડી ગઈ છે. જો આપણા આહારમાં યોગ્ય રીતે પૌષ્ટિક પદાર્થોનું આયોજન કરવામાં આવે તો આ દવાઓની કોઈ જરૂર રહેતી નથી.

ભારતની બજારમાં વિટામીન્સ અને મિનરલ્સ આપતી દવાઓનો રાફડો ફાટ્યો છે. ચાલુ વર્ષમાં આ દવાઓનું વેચાણ ૩,૦૦૦ કરોડ રૂપિયા ઉપર પહોંચી જવાની ધારણા છે. આ પ્રકારની દવાઓ કોઈ પણ જાતના પ્રિસ્ક્રિપ્શન વગર દવાની દુકાનમાંથી અને કેટલાક ફૂડ સપ્લિમેન્ટ્સ તો કરિયાણાની દુકાનમાંથી પણ ખરીદી શકાય છે. આ કારણે લોકોમાં એવી ખોટી ધારણા પેદા થાય છે કે આ દવાઓ જેટલા વધુ ખાવામાં આવે, એટલો આરોગ્યને ફાયદો થાય છે. હકીકતમાં આ દવાઓમાં જે વધારાના પ્રોટિન્સ અને વિટામીન્સ હોય છે, તેનો નિકાલ કરવા માટે કિડનીએ વધુ કામ કરવું પડે છે, જેને કારણે લાંબા ગાળે કિડનીને નુકસાન થવાની સંભાવના રહે છે. પૌષ્ટિક દવાઓ માટેની આ ઘેલછાને કારણે 'બિકોસ્યુલ' નામની એક જ દવાનું વેચાણ આ વર્ષે ૮૦ કરોડ રૂપિયાનો આંકડો વટાવી જશે. આ દવામાં વિટામિન બી કોમ્પલેક્સ સાથે વિટામીન-સીનું સંયોજન કરવામાં આવ્યું છે.

ભારતની બજારમાં વિટામિનની આશરે ૭૫૦ દવાઓ મળે છે અને તેમનું વાર્ષિક વેચાણ ૧,૪૮૦ કરોડ રૂપિયા જેટલું છે. વેચાણની બાબતમાં એન્ટીબાયોટીક દવાઓ પછી વિટામીનયુક્ત દવાઓનો નંબર આવે છે. આ બજાર વાર્ષિક ૧૭ ટકાના દરે વિકાસ પામી રહ્યું

છે. આજે કોઈ પણ ડોક્ટર પાસે કોઈ પણ બીમારીની સારવાર લેવા જઈએ ત્યારે ડોક્ટર પોતાના પ્રિસ્ક્રિપ્શનમાં એકાદ-બે વિટામીનની દવા તો અચૂક લખી આપે છે. દવા બનાવતી કંપનીઓના સૌથી મોટા સેલ્સમેન આ તબીબો હોય છે. ડોક્ટરોને દરેક પ્રિસ્ક્રિપ્શનમાં એકાદ-બે વિટામીનની દવા તો અચૂક લખી આપે છે. દવાની કંપનીઓ તરફથી કમિશન ચૂકવવામાં આવતું હોય છે. આ કારણે દર્દીને જરૂર ન હોય તો પણ ડોક્ટર વિટામીનની દવાનું પ્રિસ્ક્રિપ્શન અચૂક લખી આપે છે.

પૌષ્ટિક દવાઓના પણ અનેક પ્રકારો છે. તેમાં વિટીમીન્સ ઉપરાંત મિનરલ્સ, લોહ, પ્રોટિન્સ વગેરે પ્રકારની દવાઓનો સમાવેશ થાય છે. આ દરેક પ્રકારની દવાઓનું બજાર વાર્ષિક દસ ટકા કરતાં વધુ દરે વૃદ્ધિ પામી રહ્યું છે. ફાઈઝર, ગ્લેક્સો, ડો. રેડ્ડી'ઝ વગેરે તમામ મોટી કંપનીઓએ આ ક્ષેત્રમાં ઝંપલાવી દીધું છે. ભારતની સ્ત્રીઓ એનિમિયાથી પીડાતી હોવાથી તેના માટેની દવાઓ વર્ષે ૬૮૮ કરોડની કિંમતની વેચાય છે. પ્રોટિનયુક્ત દવાઓનું વેચાણ ૩૭૩ કરોડ રૂપિયાનું અને મિનરલ્સનું વેચાણ ૩૧૮ કરોડ રૂપિયાનું છે. ફાઈઝર કંપની દ્વારા બનાવવામાં આવીત બિકોસ્યુલ દવા છેલ્લાં ૪૦ વર્ષથી બજારમાં છે અને દેશની ટોચની ૧૦ બ્રાન્ડોમાં તેનો સમાવેશ થાય છે. આ દવા વિટામીનની દવાના ક્ષેત્રમાં ૪૮.૭ ટકા હિસ્સો ધરાવે છે.

આપણા ખોરાકમાં જો કુદરતી રીતે વિટામિન્સ અને ક્ષારો લેવામાં આવે તો દવાઓ લેવાની જરૂર રહેતી નથી. વિટામીન-એ માટે ગાયનાં દૂધ-ઘી અને પપૈયું ઉત્તમ ખોરાક છે. વિટામીન-બી ફણગાવેલા કઠોળમાંથી પ્રોટિન્સ મળે છે. આપણા આહારમાં જો ગાયના ઘી-દૂધ, ફળો, શાકભાજી, કઠોળ વગેરે પૂરતાં પ્રમાણમાં લેવામાં આવે તો કોઈ પૌષ્ટિક દવાની જરૂર રહેતી નથી. આ સલાહ આપણને ભાગ્યે જ કોઈ ડોક્ટર આપશે, કારણ કે અનાજ-કરિયાણાની દુકાનનો માલિક કે શાકભાજી વેચતો ફેરિયો કદી ડોક્ટરને કમિશન આપતા નથી. જો આપણે સાજાનરવા રહેવું હોય તો આ નકામી દવાઓથી બચવું જોઈએ.

શાંતિલાલ મળે તો...

તમે સત્તાવીસ નંબરના બસસ્ટોપ પર ઊભા હશો ત્યારે તમારી બાજુમાં એક ભાઈને પાન ચાવતા જોશો. તમે એમની સામે જોશો એટલે એ તમને આત્મીય અવાજે પૂછશે, 'સત્તાવીસ આવી ગઈ?' તમારે ના પાડવી પડશે, કેમ કે એ આવી ગઈ હોત તો તમે એમાં બેસી ગયા હોત ને એ પ્રશ્નના જવાબમાંથી ઊગરી ગયા હોત.

'તમે છાપામાં કોલમો પણ લખો છો ને કંઈ!' એક વાર એ કહે છે એટલે તમે આશ્ચર્યની સાથે એની સામે જુઓ છો. દુનિયા કેટલી નાની છે એ પણ વિચારો છો.

'એમ તો સાહેબ અમે પણ બહુ લખ્યું, હોં!' એ બોલે છે, તમારું આશ્ચર્ય બેવડાય છે.

હવે એ શાંતિલાલને જ્યારે પણ બસસ્ટોપ પર જુઓ છો ત્યારે આનંદ અનુભવો છો - સંધિવાનો દરદી સંધિવાના દરદીને મળી અનુભવે તેવો!... હવે શાંતિલાલને સત્તાવીસ નંબરના સ્ટોપ પર જોવાની તમને આદત પડી ગઈ છે.

આજે શાંતિલાલ બસસ્ટોપ પર ન દેખાયા. તમને યાદ આવ્યું. ગઈકાલે તે નો'તા દેખાયા. એમના વિશે તમારા મનમાં કશી અમંગળ કલ્પના જાગે છે, એક ક્ષણ પૂરતી જ.

તમે તમારી ઓફિસમાં પગ મૂકતાં જ ચોકી ઊઠો છો. શાંતિલાલ તમારી સામેની ખુરશીમાં બેઠાબેઠા પાન ચાવી રહ્યા છે. 'અરે શાંતિલાલ, તમે?' તમે આશ્ચર્યથી પૂછો છો.

'તમારું જરા કામ પડ્યું છે...' શાંતિલાલ બોલે છે.

'ફરમાવો... તમે એકકાન થઈને એમની સામે જુઓ છો. એ કશું જ બોલ્યા વગર મોંમાનું પાન ચાવ્યા કરે છે. તમે સહેજ અકળાવ છો. પછી તમારા કાન પાસે મોં લાવી પૂછે છે :'

'કેટલા વાગ્યા?'

'પોણા અગિયાર...' તમે કહો છો. વિચારો છો કે આ માણસ માત્ર સમય પૂછવા જ આટલે દૂર આવ્યો હશે?

'દોસ્ત, મારે એક હજાર રૂપિયાની જરૂર છે, મારે ઝેર ખાવાનો વખત આવ્યો છે.' ઝેર શું આટલું બધું મોંઘું થઈ ગયું છે? તમને મનમાં થાય છે. પછી શાંતિલાલ સામે જુઓ છો. એ તમારી સામે યાચક નજરે જોઈ રહ્યા છે. તમારું હૃદય પોચું પડી રહ્યું છે. તમારી આ જ નબળાઈ છે. જોકે, તમારી પાસેય અત્યારે એટલા પૈસા તો નથી જ. તમારા સ્કૂટરનો સોદો આજકાલમાં પતે તેવો છે. એમાંથી જ એક હજાર આપવાનો નિર્ણય તમે લઈ લીધો છે. માત્ર એ નિર્ણયની જાહેરાત કેવી રીતે કરવી એ જ તમે મનમાં ગોઠવી રહ્યા છો. તમારા જવાબની રાહ જોતા શાંતિલાલ તમારી આંખમાં તાકી રહ્યા છે.

'હમણાં તો મારી પાસે એટલી સગવડ નથી... બે-ત્રણ દિવસ પછી મળો. મેળ પડશે તો કરી આપીશ.' તમે કહો છો.

'તો મંગળવારે આવું છું...' કહી શાંતિલાલ ચાલ્યા જાય છે.

અને મંગળવારે તમે ઓફિસ આવો તે પહેલાં જ શાંતિલાલ તમારી વાટ જોતા બેઠા છે. પેલા સ્કૂટરનો સોદો તો પછી પત્યો જ નહિ એ વાત એમને જોતાં જ તમને યાદ આવી જાય છે. તમે ખુરશી પર બેઠક લો એટલી ધીરજ પણ ન રાખતા શાંતિલાલ પૂછે છે : 'શું શેઠિયા, થઈ ગઈ વ્યવસ્થા?'

'ના, મેળ ના પડ્યો...' તમે ઢીલા અવાજે બોલો છો. એવું તે ચાલતું હશે ભલા માણસ? તમારા ભરોસે તો મેં મારા લેણદારોને આજનો વાયદો કર્યો છે. હવે તમે પાણીમાં બેસી જાવ એ કેમ ચાલે? ગમે તેમ કરો... મારે તો બે દિવસમાં પૈસા જોઈએ. શું સમજ્યા? હું ગુરુવારે આવીશ'... કહી તે જાય છે.

ગુરુવારે શાંતિલાલ તમારી આગળ જ તમારી ઓફિસનો દાદર ચડી રહ્યા છે. તમે એમની પાછળ જ છો. ઘડીભર તો તમને પાછા ઊતરી જવાનું મન થાય છે. પણ તમે એવું નથી કરતા.

'મેળ પડ્યો કે નહીં?' એ પૂછે છે. તમે 'ના'માં ડોકું ધુણાવો છો.

‘એ તો ચાલશે જ નહીં. હોં! ના, હોય તો આજે પાંચ-પંદર ઓછા આપીને પણ પતાવી દો.’

‘શાંતિલાલ, મારી પાસે અત્યારે ખરેખર પૈસા નથી.’ તમે દીન અવાજે બોલો છો.

‘જાવ, બે દિવસની મુદત આપું છું.’

અને શનિવારે તમે કશું બોલો એ પહેલાં જ શાંતિલાલ બરાડા પાડીને બોલવા માંડે છે : ‘આજે તો હું કશું જ સાંભળવાનો નથી. મારે તો પૈસા જોઈએ જ... શું સમજ્યા, પૈસા!’

તમારી આજુબાજુ બેઠેલા સાથીઓ માને છે કે શાંતિલાલ લેણદાર છે અને તમે એમને પૈસા માટે ટલ્લા ખવડાવો છો. આજે તો ખુદ તમેય આ બાબત શંકામાં પડી ગયા છો.

‘વિચાર શું કરો છો, એમાં?’

‘આટલી મોટી રકમ કાઢવી ક્યાંથી એ વિચારું છું...’

‘એ તમારે જોવાનું છે, મારે નહીં.’ સહેજ ફૂણા પડતા એ બોલે છે, ‘હમણાં બધા ના આપી શકો તો સાડા સાતસો આપો... અત્યારે એટલાથી ચલાવી લઈશ, બીજું શું? મંગળવારે આવું છું.’

મંગળવાર પણ જલદી આવી ગયો. તમારી આંખમાં લાચારીના ભાવ વાંચી શાંતિલાલ બોલે છે, ‘હું જાણતો હતો કે આજેય તમે ધરમધક્કો ખવડાવશો. જુઓ, તમારુંય રહ્યું ને મારુંય રહ્યું. પાંચસો આપી દો, એટલે જાન છૂટે -’

‘પણ પાંચસો રૂપિયા...’

‘જાવ ત્રણસો, આટલી ઉદારતા બીજો કોઈ નહીં બતાવે હોં... અને મહેરબાની કરીને હવે ધક્કા ના ખવડાવશો...’ શાંતિલાલ દાદર ઊતરી જાય છે.

ગુરુવારે શાંતિલાલ તમારી સામે ઝલ્લાની બાંચ ચડાવતા બેઠા છે. તમે એમની સામે આંખ નથી માંડી શકતા એટલે એ શરૂ કરે છે, ‘તારી વાયદાબાજીથી હું તો તંગ આવી ગયો છું, પણ આજે તો નક્કી કરીને જ આવ્યો છું કે પૈસા લીધા વગર અહીંથી ખસીશ નહીં...’

‘પણ મારી પાસે ત્રણસો રૂપિયાય હોવા જોઈએ ને?’ તમે છાસિયું કરો છો.

‘તો કેટલા આપવા છે બોલી નાખો ઝટ, એટલે મનેય સમજ પડે... જલદી કરો, મારી પાસે ટાઈમ નથી.’

તમે એમની સામે જોવા પ્રયત્ન કરો છો એટલે કહે છે: ‘બસ, બસો આપજો. બસ, હવે તો ખુશ ને? પણ હવે પછી એક જ વાયદો આપો. બોલો ક્યારે આવું?’

‘તમને ક્યા વારે અનુકૂળતા હોય છે?’ તમે દબાયેલા અવાજે પૂછો છો.

‘શનિવારે...’ ‘ભલે, તો દર શનિવારે આવજો...’ તમારાથી મજાક થઈ જાય છે. શાંતિલાલ તમારી મજાક સમજી તો ગયા જ છે, પણ ન સમજ્યા હોય એ રીતે કહે છે, ‘તો હું શનિવારે આવું છું...’

હવે તમે મજાકે ચડ્યા છો. શનિવારેય તમે વાયદો નથી પાળતા એટલે શાંતિલાલ મોઢું બગાડીને બોલે છે, ‘માણસો તો ઘણા જોયા, પણ તમારા જેવા લબાડથી તો ભગવાન બચાવે. જુઓ, તમને સાફસાફ શબ્દોમાં કહી દઉં છું આવી લબાડી મને જરાય પસંદ નથી. સાંજે મને બસો, ને ન બને તો છેવટે સો રૂપિયાય આપી દો એટલે જાન છૂટે... સાંજે સાડા પાંચ વાગ્યે આવીશ હોં!...’

‘શાંતિલાલને ખીજવવામાં તમને એક પ્રકારનો પાશવી આનંદ આવી રહ્યો છે. શાંતિલાલને ગુસ્સે કરવા જ માત્ર તમે કવરમાં દસ રૂપિયાની નોટ મૂકી કવર બંધ કરી દો છો. ઉપર લખો છો શાંતિલાલ માટે...’

શાંતિલાલ સમયના ખૂબ જ પાબંદ છે. સાડા પાંચ પહેલાં જ એ તમારી ઓફિસે આવી જાય છે. તમે પેલું કવર એમના હાથમાં થમાવી દો છો.

‘મેં કહેલા એટલા જ છે ને?’ એ પૂછે છે.

‘મારે તમને જે કંઈ આપવું છે એ આમાં છે. મારે એ પાછા પણ લેવાના નથી...’

તમે એમને બે નંબરના બસસ્ટોપ પર, બે નંબર ગઈ? એવું કોઈને આત્મીયતાથી પૂછતાં સાંભળેલા. તમને જોઈને તેમણે તમારી તરફ પીઠ ફેરવી લીધેલી. જોકે, તે વખતે તમનેય એ જ ચિંતા હતી કે એ તમને જોઈ તો નથી ગયા ને?

વિનોદ ભટ્ટ

પક્કડ છોડાવે તે જ્ઞાન!

કોઈ પણ વ્યક્તિ પાસે, કોઈ પણ વાતની, કોઈ પણ વિષયની થોડીઘણી માહિતી હોય, થોડુંક જ્ઞાન હોય, થોડીક ખબર હોય, તો એ માત્ર ખબર જ હોય કે ખબરની સાથે એ વાતની, એ વિષયની પક્કડ પણ હોય?

માનો કે, તમને ખબર છે કે શર્ટમાં બટન હંમેશાં આગળ જ હોય, તમને ખબર છે, થોડું જ્ઞાન છે કે શર્ટ કોઈ પણ હોય, તેના બટન આગળ જ હોય, પાછળ ન હોય! અચાનક તમને કોઈ મળી જાય અને કહે, ભાઈ! શર્ટ ઊંધું કેમ પહેર્યું છે? બટન પાછળ હોવા જોઈએ... તરત જ તમારો અવાજ બદલાઈ જશે અને તમે આત્મવિશ્વાસના રણકા સાથે કહેશો, ના! શર્ટ સીધું જ છે, શર્ટમાં બટન આગળ જ હોય, હું વર્ષોથી આમ જ પહેરું છું!! આ હતી તમારી ખબરની પક્કડ!!

ભગવાન કહે છે, પક્કડ હંમેશાં છોડવાની હોય છે. જે પક્કડને છોડી શકે છે તે જ પ્રગતિનાં પગથિયાં ચઢી શકે છે. પક્કડવાળો પગથિયાં ચઢતો હોવા છતાં ત્યાંનો ત્યાં જ રહે છે.

જ્યાં સુધી જ્ઞાનની, માહિતીની, ખબરની, આવડતની આપણી પક્કડ છૂટતી નથી ત્યાં સુધી જિંદગીની એક પણ સમસ્યાનું સમાધાન થતું નથી. જિંદગીમાં જેટલા પણ સંઘર્ષ થાય છે, જેટલી પણ સમસ્યાનું સર્જન થાય છે તેનું મૂળ પક્કડ હોય છે.

સૌથી મોટામાં મોટી પક્કડ હોય તો, “મને પણ ખબર પડે છે, મારામાં પણ અક્કલ છે.” અને આ પક્કડને છોડવી જ બહુ અઘરી છે.

કદાચ કોઈ કહેશે તો કરોડો રૂપિયાનું ડોનેશન આપી સંપત્તિ છૂટી શકશે, કોઈ મનગમતી વસ્તુ માગશે તો એ પણ આપી શકાશે, કદાચ કોઈ ત્યાગ કરવાનો હશે તો તે પણ થઈ જશે, પણ કોઈ કહેશે બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરવાનું છોડી દો તો તે નહીં થાય.

ધર્મક્ષેત્રમાં જે બુદ્ધિને બહાર મૂકીને આવે છે તે જ કઈંક પામીને જાય છે, જે બુદ્ધિની પક્કડને છોડી શકે છે તે જ પરમાત્માની જ્ઞાનવાણીને ગ્રહણ કરી શકે છે, અંતરમાં ઉતારી શકે છે.

ઈન્દ્રભૂતિ બ્રાહ્મણ ભગવાન મહાવીરના સમવસરણમાં આવે છે એ વાત, એ ઘટના ઘણી વાર સાંભળી છે, પણ એમાંથી એક મોટો ગુણ ગ્રહણ કરવા જેવો છે.

ઈન્દ્રભૂતિ બ્રાહ્મણને ખબર પડી કે આ જ ગામમાં કોઈ એવી વ્યક્તિ આવી છે જેના કારણે આજે ઈન્દ્રો પણ મારા યજ્ઞમાં આવવાને બદલે ત્યાં જઈ રહ્યા છે. એવું તે શું છે એ વ્યક્તિમાં? શું એની પાસે મારા કરતાં વધારે જ્ઞાન છે? હું તો ૫૦૦ શિષ્યોનો ગુરુ છું, શું એની પાસે વધારે શિષ્યો છે? હું પ્રકાંડ પંડિત છું, શું એ મારા કરતાં વધુ જ્ઞાની છે?

અને એ વ્યક્તિ વિશે વધુ જાણવા ઈન્દ્રભૂતિ બ્રાહ્મણ ભગવાન મહાવીરના સમવસરણમાં આવે છે. સમવસરણનાં એકએક પગથિયાં ચઢતાંચઢતાં તેના મનમાં વિચારો ચાલુ છે... તે વિચારે છે, આજે તો તેને બતાવી જ દઉં કે તેને જેટલું આવડે છે તેના કરતાં મને વધારે આવડે છે, તે ભણ્યા હશે તેના કરતાં વધારે હું ભણ્યો છું, લાગે છે એને શો કરતાં આવડી ગયું છે, શો કરીને આટલા લોકોને ભેગા કર્યા છે, પણ આજે હું એને હરાવીને જ રહીશ!

યાદ રાખવું, “તમે જ્યારે બીજાને હરાવવાનો વિચાર કરો છો, તે ક્ષણે જ તમે હારી જાવ છો. સામેવાળા હારે કે ન હારે, પણ તમારી હારવાની શરૂઆત તો થઈ જ જાય છે.”

ધર્મ એટલે માત્ર ઉપવાસ, આયંબિલ, વ્રત, તપ-જપ જ નથી, ધર્મ એટલે રાઈટ થિંકિંગ છે, ધર્મ એટલે સાચા અને સમ્યક્ વિચારો છે. મહાવીરનું નામ અને મહાવીરની નામના મહાવીરના ઉપવાસના કારણે નથી, પણ

મહાવીરના સમ્યક્ વિચારોના કારણે છે. ‘મારે કોઈને હરાવવા નથી, મારે જીતવું છે.’ આ છે સમ્યક્ વિચારધારા... રાઈટ થિંકિંગ!! “મારે કોઈને હરાવવા છે,” આ છે રોંગ થિંકિંગ!!

મોટા ભાગના લોકો માનતા હોય છે, મને બધી ખબર પડે છે અને મારામાં બધી આવડત છે અને આ માન્યતાના કારણે જ લોકોને સામે ચાલીને સલાહ આપવા જતા હોય છે અને કહેતા હોય છે કે, તારામાં અક્કલ નથી. તને કાંઈ ખબર પડતી નથી. જે વ્યક્તિ આવા શબ્દોનો પ્રયોગ કરે છે તે ભવિષ્યમાં મંદબુદ્ધિના બાળક બને એવાં કર્મો બાંધે છે.

ઈન્દ્રભૂતિ વિચારો કરતાં કરતાં સમવસરણાનાં પગથિયાં ચઢી રહ્યા છે અને એક તરફ ત્રિકાળજ્ઞાની ભગવાન મહાવીર સિંહાસન પર બિરાજમાન છે.

જ્ઞાની હંમેશાં દર્શન કરાવે છે, અજ્ઞાની હંમેશાં પ્રદર્શન કરે છે. ભરેલો ઘડો ક્યારેય છલકાય નહીં અને અધૂરો ઘડો છલકાયા વિના રહે નહીં.

ભગવાન મહાવીરની નજર અહમ્મથી ભરેલા ઈન્દ્રભૂતિ પર પડે છે અને ભગવાનના મુખમાંથી પ્રેમભર્યા શબ્દો સરે છે: ગૌતમ તમે આવી ગયા?

આ દુનિયામાં જેટલા પણ લોકો આપણને મળે છે, તેમાં ઘણાબધા લોકો સાથે આપણું મળવાનું પહેલેથી જ ફિક્સ હોય છે.

ભગવાન મહાવીરને ઋજુવાલિકા નદીના કિનારે કેવળજ્ઞાન થયું અને ભગવાન દેશના આપવા અપાપા નગરીમાં પધાર્યા. ઈન્દ્રભૂતિ ગૌતમ પણ ક્યાંક બીજે હતા, પણ તે દિવસે તે પણ અપાપા નગરીમાં યજ્ઞ કરવા આવ્યા હતા.

જેમની સાથે તમારું મળવાનું નક્કી હોય તે ગમે ત્યાંથી ભેગા થઈ જ જાય.

ભગવાન મહાવીરનું અને ઈન્દ્રભૂતિ ગૌતમનું મળવાનું પણ નિયતિ દ્વારા નક્કી જ હતું. ભગવાન મહાવીર એનું સિકેટ પણ જાણતા હતા, પણ ગૌતમને આવા કોઈ જ સિકેટની જાણ ન હતી.

‘સામાન્ય ક્યારેય સિકેટને જાણતા નથી અને અસામાન્ય સિકેટસ્ સિવાય કાંઈ જાણતા નથી.’

ગૌતમ હજુ મહાવીરને મળ્યા નથી, એટલે મહાવીર માટે અલગ જ વિચાર છે.

ગૌતમે મહાવીરના મુખે પોતાનું નામ સાંભળ્યું. એક ક્ષણ માટે વિચાર પણ આવ્યો કે, અરે! આને મારા નામની ક્યાંથી ખબર પડી? શું કોઈ જાદુગર છે? તો બીજી જ ક્ષણે એના અહમ્ જવાબ આપ્યો, હું તો આટલો બધો પ્રખ્યાત છું, મારું નામ તો બધા જાણે છે, તેમ આ પણ જાણતા હશે!! નામ જાણવા માત્રથી એની પાસે વધારે જ્ઞાન છે એવું માની ન લેવાય.

જગતનો નિયમ છે, જ્યારે વ્યક્તિ પહેલી વાર મળે છે ત્યારે પહેલું કામ તેને માપવાનું જ કરે છે, માણવાનું નહીં! ગૌતમ પણ મહાવીરને માપવા જ આવ્યા હતા.

મહાપુરુષ એને જ કહેવાય કે તમે એને માપવા જાવ અને તમે તેમને માણવા લાગો, તમે તેમને મળવા જાવ અને તમે તેમનામાં ભળી જાવ.

સામાન્ય એ કહેવાય, જેને માપવા જાવ અને માપતા જ રહો. તેમને જોતા રહો અને જાણવાનો પ્રયત્ન કરતાં રહો અને અંતે તેનાથી દૂર થઈ જાવ.

સામાન્યમાં ક્યારેય ભળી ન શકાય અને સામાન્ય પાસેથી ક્યારેય કાંઈ મેળવી ન શકાય.

ગૌતમ શું કરશે? ગૌતમ તો આવ્યા છે મહાવીરને માપવા? ગૌતમ આવ્યા છે એમના જ્ઞાનની પક્કડ લઈને!!

જ્યાં સુધી જ્ઞાનની પક્કડ હોય ત્યાં સુધી જ્ઞાન ન હોય, અજ્ઞાન હોય. દરેકના મનમાં મને આવડે છે, તેના કરતાં મને ‘જ’ આવડે છે તેનો અહમ્ વધારે હોય.

ભગવાન કહે છે, જ્ઞાન એ જ કહેવાય જે પક્કડ છોડાવે, જે પક્કડ વધારે તે અજ્ઞાન હોય, તે માત્ર માહિતી હોય. આ જગતમાં માહિતીવાળા જ વધારે લોકો હોય છે. પુસ્તકીય માહિતીવાળા જ વધારે હોય છે

એટલે પક્કડવાળા જ વધારે હોય છે. માહિતી દ્વારા મનમાં ફિક્સ થઈ ગયું હોય, આમ કરાય, આમ ન કરાય.

ભગવાન કહે છે: જે સમયે જે યોગ્ય હોય તે કરવું જ જોઈએ.

ગૌતમ વિચારે છે, નામની ખબર છે, તે તો બરાબર છે, પણ મારા મનમાં જે શંકા છે તેનું સમાધાન આપી દે તો માનું કે એમનું જ્ઞાન કેવું છે?

સંત અને ગુરુમાં ફરક શું હોય?

તમે પૂછો અને જવાબ મળે તેને ‘સંત’ કહેવાય અને તમે પૂછ્યું પણ ન હોય અને છતાં દરેક પ્રશ્નોના સંતોષકારક સમાધાન મળવા લાગે તે ‘ગુરુ’ હોય, તે પરમાત્મા હોય...!

ગૌતમના વિચારોનું વાક્ય હજુ પૂરું થાય તે પહેલાં જ મહાવીરના મુખમાંથી શબ્દો નીકળે છે: ગૌતમ! તમારા મનમાં પ્રશ્ન ગુંજી રહ્યો છે ને કે, “આત્મા છે કે નહીં?” હા, ગૌતમ! આત્મા છે અને આત્મા આ દેહથી ભિન્ન છે.

હવે ગૌતમ આશ્ચર્યચકિત થાય છે. અરે! ખરેખર આ વ્યક્તિમાં કંઈક તો છે. તે તો મારાં મન અને મારા હાર્ટ સુધી પહોંચી ગયા છે. એ તો મારા મનની એકએક વાત જાણે છે અને એમની પાસે મારી દરેક શંકાનું સમાધાન પણ છે.

“જ્ઞાની ક્યારેય પક્કડ રાખે નહીં અને કદાચ પક્કડ આવી પણ જાય તો તેને છોડતાં વાર પણ ન લાગે.”

ગૌતમને પણ પક્કડ છોડતા વાર નથી લાગતી. ભગવાન મહાવીરનું જ્ઞાન ગૌતમની પક્કડને ક્ષણમાં છોડાવી દે છે.

ગૌતમ વિચારે છે, હું માનતો હતો કે દુનિયામાં ‘સર્વજ્ઞ’ કોઈ હોય જ નહીં, પણ આ તો સાચે જ ‘સર્વજ્ઞ’ છે.

ગૌતમને મહાવીરની સર્વજ્ઞતાની અનુભૂતિ થઈ ગઈ. અનુભૂતિ એક પળની હતી, પણ એ એક પળ એના જીવનનો ટર્નિંગ પોઈન્ટ હતી.

એકવાર જ્યારે અંદરથી ક્લીક થઈ જાય તો પરિવર્તન થતાં વાર લાગતી નથી. તેના વિચારો, તેના ભાવો, તેની જીવનશૈલી બધું જ બદલાઈ જાય છે. તે પહેલાં કરતાં કંઈક જુદા જ થઈ જાય છે.

જે એકવાર ખુદાના થઈ જાય છે તે જગતથી જુદા થઈ જાય છે.

જે એકવાર ભગવાનમાં ભળી જાય છે તે દુનિયામાં ક્યાંય ભળી શકતા નથી, જે દુનિયામાં ભળેલા હોય છે તે ક્યારેય ભગવાનમાં ભળી શકતા નથી.

ગૌતમ જેમજેમ મહાવીરની નજીક આવતા જાય છે, મહાવીરના મુખકમલને નિહાળે છે, મહાવીરની આંખોમાંથી વરસતા પ્રેમના ધોધને જુએ છે, મહાવીરના લલાટ પર જ્ઞાનના પુંજને જુએ છે અને જ્યાં ભગવાન મહાવીરના શુભ અને પોઝિટિવ વાઈબ્રેશન્સને અનુભવે છે... હવે શું થાય?

ગૌતમ મહાવીરને મળે કે મહાવીરમાં ભળી જાય?? ગૌતમ મહાવીરને માપે કે મહાવીરને માણવા લાગે??

જ્યાં સુધી પ્રભાવ ન અનુભવાય ત્યાં સુધી ભાવ પ્રગટ થતો નથી અને જો અંતરમાં ભાવ હોય તો પ્રભાવ અનુભવાયા વિના રહેતો નથી.

ગૌતમના હાથ જોડાઈ જાય છે, ગૌતમનું મસ્તક ઝૂકી જાય છે, ગૌતમનું દૃઢ્ય ભિંજાઈ જાય છે, ગૌતમનો અહમ્ ઓગળી જાય છે, ગૌતમની પક્કડ છૂટી જાય છે, ગૌતમની બુદ્ધિ છૂટી જાય છે. ગૌતમ મહાવીરનાં ચરણ અને શરણમાં સમર્પિત થઈ જાય છે અને મહાવીરને એટલું જ કહે છે:

હે ભંતે! આજ સુધી મને જે આવડતું હતું એમાં શીખવા જેવું કંઈ જ હતું નહીં અને જે શીખવા જેવું હતું તે આજ સુધી આવડ્યું નહીં. આપનાં ચરણ અને શરણમાં રહીને, આપના સાંનિધ્યમાં એ શીખવું છે, જે શીખ્યા પછી બીજું કંઈ શીખવાનું બાકી જ ન રહે. આજથી મારે તમારા બની, તમારા જેવા બનવું છે.

આજ સુધી મારું જ્ઞાન એ મારા અહમ્નું કારણ હતું, આજથી આપનું જ્ઞાન મારા અહમ્નું મારણ બને,

મારી ઈચ્છાઓનું મારણ બને અને હું પણ આપના સમાન શાંત અને સૌમ્ય બની જાઉં, આપના સમાન વીતરાગી બની જાઉં એવી કૃપા વરસાવો... એવી કૃપા વરસાવો!!

ગુરુ અમૃતવાણી:

- જે પક્કડ છોડી શકે છે તે જ પ્રગતિનાં પગથિયાં ચઢી શકે છે.
- જ્યાં અક્કલ વધારે વપરાતી હોય ત્યાં પ્રોબ્લેમ્સ વધારે હોય.
- જે બીજાને હરાવવાનો વિચાર કરે છે, તેની હારવાની શરૂઆત ત્યારથી જ થઈ જાય છે.
- બીજાને હરાવવા નથી, પણ મારે જીતવું છે એ સમ્યક્ વિચાર કહેવાય.
- જે સામેથી વળગે છે તે સદા સળગે છે.
- જ્ઞાની દર્શન કરાવે, અજ્ઞાની પ્રદર્શન કરાવે.
- ભરેલો ઘડો છલકાય નહીં અને અધૂરો છલકાયા વિના રહે નહીં.
- સામાન્ય ક્યારેય સિકેટને જાણે નહીં, અસામાન્ય સિકેટસ્ સિવાય કાંઈ જાણે નહીં.
- જ્યારે પ્રેમ થાય છે ત્યારે દરેક કાર્યમાં પ્રસન્નતા આવે છે.
- જ્યાં ભક્તિ હોય ત્યાં કામનો કંટાળો ન હોય.
- મને આવડે છે કરતાં મને જ આવડે છેનો અહમ્ વધારે હોય.
- જ્યાં પૂછ્યા વિના સમાધાન મળે તે મહાપુરુષ હોય.
- જ્ઞાનીની પક્કડ પળમાં છૂટી જાય, અજ્ઞાનીની ક્યારેય ન છૂટે.
- પ્રભાવ અનુભવાય તો ભાવ પ્રગટે.
- ભાવ હોય તો પ્રભાવ અનુભવાય.
- જ્ઞાનીના શરણનો સ્વીકાર જ્ઞાની બનવા માટે હોય.

(સાભાર: જૈન કાંતિ)

હાસ્યમય જીવન

■ રમેશભાઈ ધીરજલાલ કોઠારી

હસતા રહો, હસાવતા રહો, જીવનને હસતું રાખો.

હાસ્યમય જીવન એ પ્રસન્ન જીવન છે.

જીવનમાં આવતા રડવાના પ્રસંગે હળવાશથી રડી લો,

મનને હલકું કરી લો, દુઃખ, તકલીફ, મુશ્કેલીઓને

સ્વીકારીને ચાલો. બધામાંથી મન હળવું થશે.

હસતા રહી જીવનને આનંદમય રાખો.

જીવનમાં ખુશ રહેવા હસતાં રહેવું એ જ સારો ઉપાય છે.

શું આ વાંચીને હસવાનું શરૂ કર્યું?

આપનું હાસ્ય બીજાને પણ અસર કરે છે.

આપનું હાસ્ય આપનું વ્યક્તિત્વ વધારે છે.

સૌનું હાસ્ય વાતાવરણને આનંદિત, હળવું અને પ્રસન્ન બનાવે છે.

કેમ, આટલું તો કરશો ને?

હસતાહસતા કોઈને પણ તમારા બનાવી શકો છો.

હસતાહસતા એકબીજાના થઈને રહીએ.

જો તમે હસો તો નક્કી બીજાના મનમાં વસો.

શું તમે તમારા મિત્રો સાથે હસીને વાત કરો છો?

શું તમે તમારા ઘરના દરેક સભ્ય સાથે હસીને વાત કરો છો?

શું તમે તમારાં દરેક સગાં-સંબંધી સાથે હસીને વાત કરો છો?

હંમેશાં હસતો ચહેરો રાખો.

જેના માટે તમારે કાંઈ જ આપવાનું નથી

પરંતુ તમે જરૂર કાંઈક મેળવશો.

શું તમે આટલું કરશો?

ઈંગ્લેન્ડમાં ચા પીતી વખતે એક અંગ્રેજે સ્વામી વિવેકાનંદને કહ્યું: “બધા લોકો કપમાં ચા પી રહ્યા છે, તમે અસભ્યની જેમ રકાબીમાં ચા પી રહ્યા છો.”

સ્વામીજીએ ખૂબ સુંદર જવાબ આપ્યો: “આ સમયે જો કોઈ બીજું આવી જાય તો તમારી ચા એંઠી થઈ ચૂકી છે, તમે કોઈને વહેંચી નહીં શકો, પણ મારી ચા જે કપમાં છે એ એંઠી નથી. હું ચા પીવા માટે એને આગ્રહ કરી શકું છું. આ અમારી ભારતીય સભ્યતા છે.”

શ્રી સોરઠ વિસાશ્રીમાળી જૈન સમાજ - મુંબઈ

સ્નેહાંજલિ

જન્મ:
તા. ૧૦-૧૧-૧૯૬૧

મૂળ વતન:
થાણાદેવડી

સ્વર્ગવાસ
તા. ૨૦-૧-૨૦૨૧

હાલ:
અમદાવાદ

શ્રી અજીતભાઈ દેવચંદ શાહ

શ્રી સોરઠ વિસાશ્રીમાળી જૈન સમાજ (અમદાવાદ)ના વર્તમાન પ્રમુખ હતા, તેમની કાર્યદક્ષતા, વહીવટી અનુભવ, સૌને સાથે રાખી કામ કરવાની આવડત, છતાં પણ ક્યાંય નામની અપેક્ષા નહિ. અમદાવાદ કમીટીમાં વર્ષો થયા સેવા આપી એક કોમ્યુનિટી હોલનું અમદાવાદ સોરઠ વિસા શ્રીમાળી જૈન સમાજનું સ્વપ્ન, મુરબ્બીશ્રીઓ અને દાતાશ્રીઓના સહકારથી પરિપૂર્ણ થવાના આરે હતું ત્યાંજ મધ્યાહને સુરજ આથમી ગયો, અજીતભાઈની અચાનક વિદાઈ થઈ ગઈ, સુત્રધારની મોટી ખોટ પડી ગઈ.

આપશ્રીની અચાનક વિદાયની શ્રી સોરઠ વિસાશ્રીમાળી જૈન સમાજને ખૂબ જ મોટી ખોટ પડી છે, ગત વર્ષની આપશ્રીની ટુંકી મુલાકાત કાયમી યાદગાર બની રહી. આપની કાર્યદક્ષતા, કુનેહ, હસમુખો સ્વભાવ કાયમ યાદ રહેશે. પરમ દયાળુ પરમાત્મા આપશ્રીનો દિવ્ય આત્મા જ્યાં હોય ત્યાં ચિર:શાંતિને પામે, પરિવારજનોને આવી પડેલ અણધારો વજ્રઘાત જીરવવાની પરમાત્મા શક્તિ આપે.

અમે શ્રી સોરઠ વિસાશ્રીમાળી જૈન સમાજ (મુંબઈ) માતૃસંસ્થા, સમગ્ર કારોબારી કમીટી હાર્દિક શ્રદ્ધાંજલિના સુમન અર્પણ કરીએ છીએ.

શ્રી સોરઠ વિસાશ્રીમાળી જૈન સમાજ (મુંબઈ)ના કાર્યવાહક સમિતિના સભ્યોના

જય જિનેન્દ્ર

ફેબ્રુઆરી માસના મુખપત્રના “સૌજન્યદાતા”

શ્રી કાંતિલાલ ભગવાનદાસ શાહ

શ્રી કાંતિલાલભાઈ શાહ (સાવડીયા) એટલે ‘જીવનમાં જે હસે છે તે હારતો નથી’ એ વાતને યથાર્થ રીતે સાબિત કરનાર, ખૂબ જ આનંદી અને રમૂજી સ્વભાવની દિલદાર વ્યક્તિ. તેઓ ઉદારદિલ, પ્રેમાળ સ્વભાવ, કામા અને મૈત્રીનો ભાવ અને આનંદસભર જીવન જીવનાર એક મૂઠી ઊંચેરા માનવી. મિત્રો અને શુભેચ્છકોથી વિંટળાઈ રહેતાં અને સૌના સૂખેસુખી અને દુઃખેદુઃખી એવી સંવેદનશીલ પ્રકૃતિની વ્યક્તિ, તેમની સાથે રહેવું એટલે જાણે મધુર ગીતની તરજમાં તરલ થઈને વહેવું. કાંતિલાલભાઈ એટલે સૌના મિત્ર, સાથી અને એક એવું અક્ષયપાત્ર તેમની પાસેથી જે માગો તે મળે અને કાંઈ ન માગો તો પણ પ્રેમ મળે જ.

પૂ. મુરબ્બી શ્રી કાંતિલાલભાઈનો જન્મ તા. ૧૮-૧૧-૧૯૨૧ના રોજ થયેલ હતો. ૯૨ વર્ષનું જેફ આયુષ્ય ભોગવી નવ દાયકામાં અનેક લીલી-સુકી જોઈ તા. ૨૦-૨-૨૦૧૪ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા.

આવા ઉદારદિલ પરિવારના સર્વે સભ્યો હરહંમેશ સમાજ માટે લાગણીસભર દાનની ગંગા વહેવડાવતા જ હોય છે. આવા પરિવારે ઉદારદિલે મુખ્ય દાતા તરીકે શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર એજ્યુકેશન ટ્રસ્ટ ધરમપુર, જિલ્લો વલસાડ, સર્વકલ્યાણ ટ્રસ્ટ, બળેજ તીર્થ પોરબંદર, માનવ કલ્યાણ ટ્રસ્ટ મમતા મંદિર, વિજલપોર નવસારી, રામકૃષ્ણમિશન વિવેકાનંદ મેમોરિયલ પોરબંદર ખાતે દાનો કરેલાં છે. આ ઉપરાંત મુંબઈ સમાજમાં પણ મોટા દાન કરેલાં છે. શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી શુભેચ્છક મિત્રમંડળ, મુંબઈની શતાબ્દી ઉજવણી નિમિત્તે એક ઓનરશીપની ઓફિસનું દાન આપીને સમાજમાં એક અનોખો દાખલો બેસાડ્યો છે. આવા દાનવીર અને મિતભાષી, જીવનમાં ફક્ત કાર્ય કરવામાં માનનારા અને હકારાત્મક (પોઝિટીવલી) અભિગમ રાખનારા શ્રી કાંતિલાલભાઈના પરિવારના સર્વે સભ્યો જીવનમાં ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ સાધતાં રહે...

Dr. Varshil Mehta

Date of Birth : 5th August, 1991
Time: 4.05 PM; **Place :** Ahmedabad;
Appearance : Wheatish; **Height:** 5'7"
Native Place : Dhoraji (Gujarat)
Religion: Sorath Vishasri Mali, Deravasi Jain.

August 1991

Education

- ❖ MBBS from MGM Medical College, Navi Mumbai, India.
- ❖ Completed USMLE Step1 & 2 CS and PLAB exams.
- ❖ Currently studying for USMLE Step 2 CK and MRCP exams.

Career / Experience

- ❖ I am currently working as Internal Medicine Trainee (Resident in Internal Medicine) at Lister Hospital (Stevenage) and Watford General Hospital (Watford) in UK.
- ❖ I have previously worked as a junior doctor at West Middlesex University Hospital, West London and Seven Hills hospital, Mumbai and Hiranandani Hospital, Mumbai.

About myself

- ❖ I am a career oriented and goal-driven person. I also believe in family values.
- ❖ I like to travel to new places, writing-editing, reading and watching movies.
- ❖ I also have keen interest in research work and have been a part of many national and international research projects which led to many accolades, awards and publications in world's most renowned journals. I also run my own medical journal and research group.

Family Background

I have a close-knit small family based and living in Mumbai.

- ❖ Father's Name: Vipul Dhirajlal Mehta (Counselor for overseas marketing of textile yarn);
- ❖ Mother's Name: Rajeshree Vipul Mehta (Housewife and active member in various Jain groups);
- ❖ Paternal Grandfather: Late Sh. Dhirajlal Kapurchand Mehta (Native Place: Dhoraji)
- ❖ Paternal Grandmother: Smt. Lalitaben Dhirajlal Mehta;
- ❖ Maternal Grandfather: Late Sh. Vrajlalbhai Hirachand Shah (Ahmedabad);
- ❖ Maternal Grandmother: Late Smt. Pramilaben V. Shah (Ahmedabad).

Expectation about Life-Partner

- ❖ Looking for my better half who is well educated, career-family oriented and value traditions.
- ❖ Prefer someone who is either from medical (MBBS/MD/MS/PhD) or engineering (BE/MS) or CA.
- ❖ I would like to settle in UK, so would expect the same from her.

Contact Details

- ❖ Vipul Mehta (Father): Mob. +91 9323566000, E mail: vdm.mumbai@gmail.com
- ❖ Rajeshree Mehta (Mother): Mob. +91 9022688683
- ❖ Varshil (Self): Mob: +44 7307474454; Email I'd: varshilmehta@gmail.com

શ્રદ્ધાંજલી

સ્વ. ભારતીબેન મહેતાએ શત્રુંજય... દેહત્યાગ કરીને મૃત્યુને મહોત્સવ બનાવ્યુ

સ્વર્ગવાસ
પોષ વદ - ૨
તા. ૦૧.૦૧.૨૦૨૧
ઉંમર વર્ષ ૬૬

ઐસી દશા હો ભગવંત જબ પ્રાણ તન સે નીકલે, ગિરીરાજ કી હો છાયા,
મન મેં ન હોવે માયા, તપ સે હો શુદ્ધ કાયા જબ પ્રાણ તન સે નીકલે

કિલોલ નિવાસી ડાહ્ય ભાઈદરમા રહેતા ધર્મનિષ્ઠ ભારતીબેન દિલીપભાઈ મહેતા પોષ વદ-૨ તા. ૧.૧.૨૦૨૧ ને શુક્રવારના રોજ પાલીતશા મધ્યે શત્રુંજય ગિરિરાજની યાત્રા કરતાં કરતાં અરિહંતશરણ પામ્યા છે.

ધર્મપ્રેમી ભારતીબેન ધર્મ આરાધના કરવા માટે સદૈવ તત્પર રહેતા. અનેક નાની-મોટી તપ સાધના પણ તેમણે કરી છે. સાધુ-સાધ્વીની વૈયાવચ્ચ કરવા માટે તેઓ સદૈવ તૈયાર રહેતા. શત્રુંજય પરિવારના નેતૃત્વમાં શ્રી વિનોદભાઈ પરિવારના જ્યેષ્ઠ પુત્ર ધર્મશભાઈ અને ઋષભભાઈ છેલ્લા ઘણા વર્ષોથી નિયમિત રૂપે પાલીતશા શ્રી શત્રુંજય ગિરીરાજની યાત્રાનું આયોજન કુશળતાપૂર્વક કરે છે. ભારતીબેને પણ પરિવારજનો સાથે સુખરૂપ યાત્રા પરિપૂર્ણ કરી. ત્યારબાદ ભારતીબેનને એવે સંકેત મળ્યો કે મને દાદા બોલાવી રહ્યા છે ને જોત જોતામાં ભારતીબેન પરિવારજનોને છોડીને મોકલે સિધાવી ગયા.

કેટલાય પુણ્યનો એક સાથે ઉદય થાય ત્યારે જ જે ભૂમિ ઉપરથી સેકડો આત્માઓ સિદ્ધગતિને પામ્યા છે. તેવા ગિરીરાજ તીર્થમાં દેહત્યાગ થાય. અને આ મૃત્યુને તેમણે મહોત્સવ બનાવી દીધું.

દેહ નશ્વર છે, નાશવંત છે પરંતુ આત્મા અમર છે. જીવનનાં અંતિમ સમયે આત્માનું ઐશ્વર્ય માણીને ગિરીરાજના ખોળે દેહત્યાગ કર્યો એના શ્રદ્ધા સુમન આપનાર પરિવાર

માતા-પિતા	- ધીરજબેન દયાળજી મહેતા	બેન-બનેવી	- સરોજબેન વસંતલાલ ગાંધી
પુત્ર-પુત્રવધુ	- પરાગ મિતાલી મહેતા		ઈન્દુબેન રમેશચંદ્ર વસા
પુત્રી	- ફોરમ સાયકત દાસ		રંજન વિનોદરાય વોરા
ભાભી-ભાઈ	- હેમલતા નિરંજન મહેતા		રાજેશ્વરી પ્રમોદરાય સંઘવી
			વર્ષા કિરણકુમાર મહેતા

અવતાર નહિ લઈ

ઘણા વખતથી મારો વિચાર ભગવાન શ્રીકૃષ્ણનો સંપર્ક સાધવાનો હતો અને તે માટે રોજ સવાર-સાંજ આકાશ સામે મીટ માંડીને જોયા કરતો પણ તેમની કૃપાદૃષ્ટિ મારા ઉપર ન પડી તે ન જ પડી. છતાંય મારી તપશ્ચર્યા સાવ નિરર્થક ન ગઈ. એક મધરાતે ભગવાન વ્યાસ મારી પાસે આવ્યા. તેમણે મારા માથા ઉપર પ્રેમપૂર્વક હાથ મૂકતાં કહ્યું,

‘વત્સ, તું તો અમારા કુળનો. તારી મુમુક્ષા જોતાં મને થયું કે લાવ તને સહાય કરું. શ્રીકૃષ્ણ ભલે આજે પરમેશ્વર ગણાય પણ એક રીતે કહું તો તેઓ પણ છેવટે મારું જ સર્જન. મેં તેમનું આ રીતે અક્ષરદેહ આપીને સર્જન ન કર્યું હોત તો તે આટલા પૂજનીય અને પ્રખ્યાત ન હોત. મહાભારત પૂર્ણ કર્યાં પછી મને લાગ્યું કે આટલાથી લોકોનું કામ નહિ સરે. તેથી સરળ-ભદ્રિક લોકોને નજરમાં રાખીને મેં ભાગવત્ની રચના કરી અને ભાગવત્ તો મનેય કલ્પના ન હતી એટલું બહુજનસમાજમાં પકડાઈ ગયું.’

‘તેનાથી લોકમાનસમાં શ્રીકૃષ્ણ એવા તો પકડાઈ ગયા કે આજે હજારો વર્ષ પછી પણ તેઓ હજુય એનાથી અળગા થઈ શકતા નથી અને હવે તો હું પણ ધારું તોય તેમને ત્યાંથી વિચલિત કરી શકું તેમ નથી. તું કૃષ્ણની કૃપાદૃષ્ટિ માટે કેટલાય વખતથી ઝંપે છે પણ તે તને પ્રાપ્ત થતી નથી, તેની મને ખબર પડતાં હું આજે આવી પહોંચ્યો. છેવટે તું અમારું જ સંતાન. આજે હું તને કંઈ એવું અમૂલ્ય આપવા આવ્યો છું કે તારી ભવોભવની ભાવટ ભાગી જાય.’

અને મારી આંખો ઉપર હાથ ફેરવતાં મારા એ પ્ર.... પ્ર.... પ્ર... પ્રપિતામહ બોલ્યા : ‘મેં તને હવે સંજયદૃષ્ટિ આપી છે તેનાથી તું હવે વૈકુંઠ, સ્વર્ગ, બ્રહ્મલોક, ગોલોક બધું હસ્તામલક જોઈ શકશે. અને ત્યાં થતી બધી વાતચીત સંજયની જેમ જ સાંભળી શકશે.’

હું કંઈ વિચારું તે પહેલાં મારા એ દાદાઓનાય દાદા અંતર્ધાન થઈ ગયા. છતાંય મેં તેઓ જે જગાએ ઊભા રહ્યા હતા તે ભૂમિને મારા માથાને અડકાડીને, ત્યાંની ધૂળ મારા માથે ચઢાવી. ત્યાં તો ફટ દઈને રૂમમાં લાઈટ થઈ અને મારાં પત્નીએ ગભરાઈ જતાં પ્રશ્ન કર્યો, ‘આમ પલંગની નીચે

જમીન ઉપર માથું ટેકવીને શું કરો છો? કંઈ થાય છે?’

મેં કહ્યું, ‘દાદા આવીને ગયા.’

મારાં પત્નીએ મને ઊભો કરીને પલંગમાં સુવાડી દેતાં કહ્યું, ‘કંઈ સ્વપ્ન આવ્યું લાગે છે. આમેય તમને ઊંઘમાં ચાલવાની પાછી ટેવ છે. સારું થયું કે હું જાગી ગઈ. ચાલો હવે ભગવાનનું નામ દઈને સૂઈ જાવ. હજુ તો ઘણી રાત બાકી છે.’

પલંગ ઉપર હું પુનઃ આવી ગયો. મારાં પત્ની નિદ્રાધીન થયાં એટલે મેં મારી આંખો મટમટાવીને નવી મળેલી સંજયદૃષ્ટિનો બાયનોક્યુલર કે ટેલિસ્કોપ ચારેય બાજુ ફેરવવા માંડ્યો અને છેવટે શ્રીકૃષ્ણને શોધી કાઢ્યા. તે વખતે તેઓ વૈકુંઠમાં તેમના અંતઃપુરમાં હતા. રુક્મિણી તેમના પગ દબાવતાં હતાં. તેમની વચ્ચે કંઈ મીઠી વાતચીત ચાલતી હતી. ક્ષણભર મને વિચાર આવ્યો કે આમ ભગવાનના અંતઃપુરમાં દૃષ્ટિ કરવાથી હું કંઈ પાપમાં તો નહિ પડું? પણ પછી મેં સમાધાન કરી લીધું કે મારા વડાદાદાએ મને દૃષ્ટિની જે સંપત્તિ આપી છે તે બધું સમજીને જ આપી હશે એટલે હવે હું તેનો ઉપભોગ કરું તેમાં કંઈ વાંધો નથી. ક્ષણવાર મને થયું કે આ ઉંમરે પણ ભગવાન ખૂબ રસથી રુક્મિણી સાથે વાત કરી રહ્યા છે. તેથી જ તેમને માટે ‘રસો વૈ સઃ’ એમ કહેવાયું હશે.

આમ મારી વિચારધારા આગળ વધતી હતી ત્યાં તો ભગવાન એકદમ ઊભા થઈ ગયા. ભગવાન આમ અણધાર્યા ઊભા થઈ ગયા એટલે રુક્મિણી ઉદ્વિગ્ન થતાં બોલ્યાં, ‘પ્રભુ, કંઈ ભૂલ થઈ ગઈ? આમ પગ પાછો ખેંચી લઈને ઊભા કેમ થઈ ગયા? હજુ તો તમે પૂરો આરામ પણ કર્યો નથી.’

શ્રીકૃષ્ણે રુક્મિણીને પ્રેમથી કહ્યું, ‘દેવી, તમારી કોઈ વાતમાં ક્યારેય કંઈ ક્ષતિ હોય છે? પણ પૃથ્વીલોકમાંથી કોઈ દ્રૌપદી કિશન-કિશન કરીને મને બોલાવી રહી છે. કોઈ દુઃશાસન તેનાં ચીર ખેંચી રહ્યો છે. તમે ગરુડને જલદીથી બોલાવો. તે આવે ત્યાં સુધીમાં તમારા સાડી ભંડારમાંથી હજારેક સાડીઓ કાઢીને તેનું પોટલું બાંધીને તૈયાર કરી દો. દુઃશાસન થાકે ત્યાં સુધી હું દ્રૌપદીનાં ચીર પૂરતો જ રહું અને સાડીની ખોટ ન પડે.’

શ્રદ્ધાંજલિ

જન્મ તારીખ
૨૮.૦૩.૧૯૩૦

સ્વર્ગવાસ તારીખ
૨૮.૧૨.૨૦૨૦

માતુશ્રી ગુણવંતીબેન કાંતિલાલ પારેખ

સરદારગઢ નિવાસી હાલ ઘાટકોપર માતુશ્રી ગુણવંતીબેન કાંતિલાલ પારેખ ૯૦ વર્ષની ઉમરે તારીખ ૨૮.૧૨.૨૦૨૦ માગસર સુદ ૧૩ને સોમવારના રોજ નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરતા અરિહંત શરણ પામ્યા તે બદલ શ્રી સરદારગઢ નિવાસી સમગ્ર પારેખ પરિવાર ઊડા શોકની લાગણી વ્યક્ત કરે છે. તેમનો માયાળુ, ધર્મપ્રેમી, મિલનસર સ્વભાવ તથા હસમુખો ચહેરો હમેશ યાદ રહેશે. તેમનો પ્રત્યેનો પ્રેમ ઉમદા હતો.

જીવનમાં સુવાસ, પ્રભુમાં વિશ્વાસ, આખમાં અમી, દરિયાજેવું દિલ,
મીઠી વાણી, સ્નેહની સરવાણી, સરળ અને મિલનસાર સ્વભાવ,
વ્યવહારિક સુજ અને બીજાને ઉપયોગી થવાની ભાવનાવાળા,
સુખને છલકાવ્યું નહિ, દુઃખને દેખાડ્યું નહિ, હસતો રાખી ચહેરો,
કાયમી લીધી વિદાય અને મૃત્યુને પણ કર્યું અમર

પરમ કૃપાળુ અરિહંત પરમાત્મા સદગત પુણ્યાત્માને આપના શરણમાં લઈ શાશ્વત સુખ અને પરમ શાંતી અર્પે એવી અંતઃકરણ પૂર્વક પ્રાર્થના કરીએ અને આપના સમગ્ર પરિવારને આ આઘાત સહન કરવાની શક્તિ જિનેશ્વર પ્રભુ આપે. આપના પરિવારની આ દુઃખદ પળોમાં સમગ્ર પરિવાર અપનો સહભાગી છે.

શાંતિ..... શાંતિ..... શાંતિ.....

શ્રી સરદારગઢ નિવાસી પારેખ ટ્રસ્ટી ગણ મુંબઈ

શ્રી ધીરેન્દ્રભાઈ ન્યાલચંદ પારેખ શ્રી પરેશ વનીચંદ પારેખ શ્રી ચંદ્રકાન્ત ન્યાલચંદ પારેખ
શ્રી અજય કાન્તિલાલ પારેખ શ્રી ગીરીશ કાન્તિલાલ પારેખ શ્રી અશોક તારાચંદ પારેખ
શ્રી વિરલ પ્રવિણચંદ્ર પારેખ

સૌજન્ય સરદારગઢ નિવાસી પારેખ પરિવાર

રુક્મિણીએ હાથ જોડતાં કહ્યું, ‘પ્રભુ, તમે ઘણા દયાળુ છો, પણ આ બાબતમાં તમે ઉતાવળ ન કરશો. થોડાક સમય ઉપર નારદ આવ્યા હતા. તે કહેતા હતા કે પૃથ્વી ઉપર ઘણુંબધું પરિવર્તન થઈ ગયું છે. તમે વગર જોયે ઝંપલાવી દેશો તો ઉપાધિમાં આવી જશો.’

ભગવાન શ્રીકૃષ્ણે મીઠું મોહક સ્મિત કરતાં કહ્યું, ‘દેવી, તમે નાહક ચિંતા કરો છો. તમે તો જાણો છો કે હું તે કાળે કેવો નટખટ હતો. યુગ ભલે ફરી ગયો પણ તેથી શું થઈ ગયું?’

અને શ્રીકૃષ્ણ, રુક્મિણીએ આપેલી સાડીઓનું પોટલું ગરુડની ડીકીમાં મૂકીને પૃથ્વી ઉપર જઈ પહોંચ્યા.

ગરુડે પૃથ્વીને જેવો સ્પર્શ કર્યો કે શ્રીકૃષ્ણે ઉતાવળે તેના ઉપરથી નીચે ઊતરી જતાં કહ્યું, ‘દ્રૌપદી, તું જરાય ગભરાઈશ નહિ. હું થોકબંધ સાડીઓ લઈને હાજર થઈ ગયો છું.’

ત્યાં તો જેનાં ચીર ખેંચાતાં હતાં તે દ્રૌપદી ચિડાઈ જતાં બોલી, ‘તું વળી અહીં વચ્ચે ક્યાંથી ટપકી પડ્યો. માંડ પેલો મારું ચીર ખેંચવા ગભરાતો ગભરાતો તૈયાર થયો હતો, ત્યાં તું આવી પહોંચ્યો એટલે તે ગભરાઈને નાસી ગયો. હાથમાં આવેલો શિકાર ગયો.’

‘પણ તમે મને યાદ કર્યો હતો ને!’

‘અરે, તને કોણે યાદ કર્યો હતો? મેં તો મારા સાગરીત કિસનને યાદ કર્યો હતો જે ખૂણામાં સંતાઈને ઊભો રહ્યો હતો. તે આવવાની તૈયારીમાં જ હતો. ત્યાં તું આવી ગયો એટલે બધી બાજી બગડી ગઈ.’

‘તમારી લાજ લૂંટાતી હતી તેથી છેકથી હું દોડતો આવી પહોંચ્યો.’

‘હવે અમારે લાજ જેવું જ શું રહ્યું છે કે તે લૂંટવાનો ભોં-ભણકાર રહે. કોઈને જરા છેડતી કરવાનું મન થાય એટલે રોજ હું જાતે જ મારાં વસ્ત્રો આઘાંપાછાં કરીને જ રહું છું તોય મૂઆઓને કંઈ મન નથી થતું. કાળી છું ને, એટલે લોકો મારા સામે ઓછું જુએ છે.’

શ્રીકૃષ્ણથી આવા બોલ ન સહેવાતાં તેમણે કાન ઉપર હાથ આડા કરી દીધા અને ગરુડને પાછા વળવા કહ્યું. ત્યાં તો પેલી દ્રૌપદી બોલી, ‘હવે તને એમ ને એમ શાનો જવા દઉં? જવું હોય તો જા, પણ સાડીઓનું આ પોટલું અહીં મૂકતો જા. નહિ તો બૂમ પાડીને મારા સાગરીતોને બોલાવીશ.’

ગરુડે ભગવાનની આજ્ઞાની પણ રાહ જોયા વગર

સાડીઓનું પોટલું નીચે પટક્યું અને કહ્યું, ‘ભગવાન, ભાગો. આ દ્રૌપદીના સાગરીતો આવતા લાગે છે અને દૂરથી પોલીસ પણ આવી રહી છે. વળી આપણી પાસે નથી પાસપોર્ટ કે વીઝા.’ અને ગરુડે પાંખો ફફડાવી ઊડવા માંડ્યું.

શ્રીકૃષ્ણ વૈકુંઠમાં પહોંચ્યા ત્યારે થાકી ગયા હતા અને થોડાક હતાશ પણ થઈ ગયા હતા. રુક્મિણીએ ચિંતાથી પૂછ્યું, ‘પ્રભુ! કેમ આટલા બધા ગભરાયેલા લાગો છો? કંઈ થયું?’

‘ના, બચી ગયા. ગરુડે સાવધાની ન રાખી હોત તો આજે પિટાઈ જાત. પણ ક્યાંક, સપડાઈએ તે પહેલાં ગરુડ ત્યાંથી પાંખો ફફડાવીને ઊંચે ચઢી ગયું.’

‘અને મારી સાડીઓનું શું થયું?’

‘એ મૂકીને જ આવતા રહ્યા. એ લઈ આવવાનો લોભ કરત તો ઝડપાઈ જાત. દેવી, તમારી વાત સાચી છે. પૃથ્વી ઉપર ઘણું બધું બદલાઈ ગયું છે.’

વળી પાછા વૈકુંઠમાં એક દિવસે ખબર આવ્યા કે ભારત-પાકિસ્તાન વચ્ચે યુદ્ધ થવાની તૈયારીમાં છે. બંને દેશની સેનાઓ સરહદ ઉપર આમનેસામને ગોઠવાઈને ઊભી છે. અર્જુન બંને સૈન્યોની હરોળમાં વચ્ચે આવેલી રેખા ઉપર જીપમાં ઊભો ઊભો પ્રતિસ્પર્ધી (દુશ્મન) સેનાની તાકાતનો અંદાજ કાઢી રહ્યો છે. જગત આખું આ યુદ્ધની ચિંતાથી ગ્રસ્ત છે. એક ભડાકો અને અણુયુદ્ધ અને પછી તો સર્વનાશ. બંને દેશનાં રહેવાસીઓ અને અખબારો જોરજોરથી યુદ્ધનાં જ નગારાં વગાડી રહ્યાં છે. ભારતવાસીઓ ભારે ઉશ્કેરાટમાં બોલી રહ્યા છે:

‘પ્રાર્થ, પ્રત્યંચા ઉપર ચડાવ બાણ અને કર સંહાર. હવે યુદ્ધ સિવાય બીજો કોઈ વિકલ્પ નથી.’ અર્જુને તેના રથને બંને સેનાની વચ્ચે લાવીને ઊભો રાખ્યો છે. બંને બાજુ સૈનિકો અને સેનાપતિઓએ પોઝિશન લઈ લીધી છે. બંને સેનાના મોવડીઓએ શંખનાદ કરીને યુદ્ધ ઘોષણા કરી દીધી છે. હવે ‘પ્રચલ’નો હુકમ અપાય તેટલી જ વાર છે.

ત્યાં અર્જુનને વિષાદ થયો. તેનાં ગાત્રો કંપવા લાગ્યાં. પગ ઢીંચણમાંથી વળવા લાગ્યા, શરીર પરસેવાથી રેબ-ઝેબ થઈ ગયું અને બોલ્યો, ‘આ ભૂમિનો એક ટુકડો જે આમેય કોઈનો નથી તેના માટે આટલા બધા

શ્રદ્ધાંજલિ

માતૃશ્રી પ્રભાબેન જયંતીલાલ પારેખ

સ્વર્ગવાસ તારીખ : ૩૧.૦૫.૨૦૨૦

સરદારગઢ નિવાસી હાલ બોરીવલી માતૃશ્રી પ્રભાબેન જયંતીલાલ પારેખ ૯૩ વર્ષની ઉમરે તારીખ ૩૧.૦૫.૨૦૨૦ જેઠ સુધ ૯ ને રવિવારના રોજ નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરતા અરિહંત શરણ પામ્યા તે બદલ શ્રી સરદારગઢ નિવાસી સમગ્ર પારેખ પરિવાર ઊડા શોકની લાગણી વ્યક્ત કરે છે.

આપની મધુર સ્મૃતિઓ, આપની નિર્મળ નિખાલસતા,
તમારી ધર્મભક્તિને નમસ્કાર

જીવન એવું જીવી ગયા કે કદી ભુલાય નહીં

વિદાય એવી લીધી કે કદી ભુલાય નહીં

પ્રભુ આપના દિવ્ય આત્માને શાંતિ અર્પે તે પ્રાર્થના

પ્રભુમાં તેમને અનેરી શ્રદ્ધા હતી તેમનામાં દયાભાવ જીવદયા અનુકંપા પરમ સીમાએ હતી હસમુખો અને મિલનસાર સ્વભાવ અને બીજાને ઉપયોગી થવાની તેમની ખાસિયત હતી.

પરમ કૃપાળુ અરિહંત પરમાત્મા સદગત પુણ્યાત્માને આપના શરણમાં લઈ શાશ્વત સુખ અને પરમ શાંતી અર્પે એવી અંતઃકરણ પૂર્વક પ્રાર્થના કરીએ અને આપના સમગ્ર પરિવારને આ આઘાત સહન કરવાની શક્તિ જિનેશ્વર પ્રભુ આપે આપના પરિવારની આ દુઃખદ પળોમાં સમગ્ર પરિવાર અપનો સહભાગી છે.

શ્રી સરદારગઢ નિવાસી પારેખ ટ્રસ્ટી ગણ મુંબઈ

શ્રી ધીરેન્દ્રભાઈ ન્યાલચંદ પારેખ

શ્રી પરેશ વનીચંદ પારેખ

શ્રી ચંદ્રકાન્ત ન્યાલચંદ પારેખ

શ્રી અજય કાન્તિલાલ પારેખ

શ્રી ગીરીશ કાન્તિલાલ પારેખ

શ્રી અશોક તારાચંદ પારેખ

શ્રી વિરલ પ્રવિણચંદ્ર પારેખ

સૌજન્ય સરદારગઢ નિવાસી પારેખ પરિવાર

ભાંડુઓનાં લોહી રેડાવાનાં. ભલે એ ટુકડો આમ પડે કે તેમ પડે કે પછી સ્વતંત્ર થઈ જાય.’ અને અર્જુને શસ્ત્રો હેઠાં મૂકી દીધાં. અને પોતાના રથમાં વિષાદગ્રસ્ત થઈને બેસી ગયો.

વૈકુંઠમાંથી બધું નિહાળી રહેલા શ્રીકૃષ્ણને લાગ્યું : બિલકુલ મહાભારત જેવી પરિસ્થિતિ છે. હવે મારાથી અહીં વૈકુંઠમાં રોકાઈ શકાય નહિ. મારે યુદ્ધભૂમિ ઉપર પહોંચી જવું જોઈએ અને અર્જુનને વિષાદમાંથી બહાર કાઢી સમજાવવો પડશે કે યુદ્ધ એ જ તારો ધર્મ છે. અને શ્રીકૃષ્ણ આવી પહોંચ્યા યુદ્ધભૂમિ ઉપર. અર્જુનના રથના ઘોડાઓની લગામ-સ્ટીયરિંગ વીલ - હાથમાં લઈ લીધું અને અર્જુનને સંબોધતાં કહ્યું, ‘હે પૃથાપુત્ર, આવી નામદર્દઈ તને શોભતી નથી. હે શત્રુઓનું દમન કરનાર! દ્વેષની આવી ક્ષુદ્ર દુર્બળતાનો ત્યાગ કર અને ઊભો થા.’

આવા શબ્દો સાંભળતાં અર્જુન ચોંક્યો : શું રશિયામાંથી કોઈએ હાકલ કરી? કે પછી અયોધ્યામાંથી કોઈ બોલ્યું? પણ કંઈ ચોક્કસ ખ્યાલ ન આવતાં તેણે કહ્યું :

‘તમે ક્યાંથી બોલો છો? દુર્યોધન સાથે વાત કરીને કહો છો કે પછી એમ ને એમ?’

ત્યાં તો તેના રથના સારથિએ કહ્યું, ‘અર્જુન, મારા પ્રિય સખા! હું આવી ગયો છું. તારા રથના ઘોડાઓની લગામ મેં હાથમાં લઈ લીધી છે. હવે તારે કંઈ ચિંતા કરવાની નથી. તારા મનમાં જેટલા પ્રશ્નો થતા હોય તે તું મને કહેતો જા. હું તને પ્રત્યેક પ્રશ્નનું સમાધાન કરાવીશ.’

આમતેમ જોતાં અર્જુનને ખાતરી થઈ ગઈ કે આ તો સારથિ બોલી રહ્યો છે એટલે જૂકી પડેલી આંખ ઊંચી કરીને રોષથી કહ્યું : ‘સારથિ થઈને તું આટલો અવનિય કરે છે? તારી નિમણુક કોણે કરી? ક્યારથી તું ડૂબૂટી ઉપર ચઢ્યો છે? તને અહીં મૂકવાની કોણે ભલામણ કરી છે? તું તત્કાલ રથ છોડીને નીચે ઊતરી પડ. મને સલાહ આપનાર તું વળી કોણ? મને સલાહ આપનાર બેઠા છે લંડનમાં અને વૉશિંગ્ટનમાં.’

અર્જુનની આ ચેષ્ટાથી ડઘાઈ ગયેલ શ્રીકૃષ્ણ તુરત જ રથ છોડીને ચાલ્યા ગયા અને દૂર ઊભેલા ગરુડને ઈશારો કરીને બોલાવી, તેના ઉપર બેસીને પાધરા વૈકુંઠમાં પહોંચી ગયા.

શ્રીકૃષ્ણનું વદન જોઈને રુક્મિણી પાસે આવીને તેમનો

હાથ પોતાના હાથમાં લેતાં પ્રેમથી બોલ્યાં, ‘શું થયું? આટલા નિરાશ કેમ થઈ ગયા છો?’

‘તૂટેલા ભારતમાં યુદ્ધ મંડાવ્યું છે. અર્જુન વિષાદગ્રસ્ત થઈ ગયો છે. ધનુષબાણ હેઠાં મૂકી દીધાં છે અને લડવાની ના પાડી રહ્યો છે. તેથી હું દોડતો યુદ્ધભૂમિ ઉપર પહોંચી ગયો, તેના રથના ઘોડાઓની લગામ હાથમાં લઈ લીધી અને અર્જુનને હિંમત આપવા માંડી ત્યાં તેણે મારું અપમાન કરતાં કહી દીધું :’

‘સારથિએ સારથિપણું કરવાનું હોય. તેણે સલાહ આપવાની ન હોય.’ અને મને સારથી તરીકે બરતરફ કરીને રથમાંથી ઉતારી મૂક્યો. ‘દેવી, હવે તમે જ કહો કે આ સંજોગોમાં હું શું કરું?’

‘કંઈ કરવાની જરૂર નથી. અહીં વૈકુંઠમાં મોજથી રહો. મારું માનો તો તમે હવે પૃથ્વીની સામે જોવાનું જ છોડી દો. વૈકુંઠમાં બેઠા છો પણ હજુ આ પૃથ્વીનો તમારો મોહ ન છૂટ્યો.’

મોહની વાત સાંભળીને શ્રીકૃષ્ણને રાધાની યાદ આવી ગઈ : વ્રજ છોડ્યા પછી તે બિચારીની મેં ક્યારેય ખબર ન લીધી. અમે સાથે રમેલાં-જમેલાં. તે મને તેડી તેડીને ફરતી. તેના હાથમાં કેવો ઝુલાવતી? તેના જેવો પ્રેમ બ્રહ્માંડામંચ મને ન મળ્યો. લાવ, એક વાર જોઈ આવું કે તે કેમ છે? શું કરે છે? બિચારી મારી યાદમાં જૂરી જૂરીને અડધી થઈ ગઈ હશે!’

શ્રીકૃષ્ણને આમ વિચારમાં ગરકાવ થયેલા જોતાં રુક્મિણીએ પૂછ્યું, ‘ક્યાં ખોવાઈ ગયા હતા?’

‘ક્યાંય નહિ. ગોકુળ અને વૃંદાવન યાદ આવી ગયાં. એ ગોપ-ગોવાળો, ગોપીઓ, ગાયો...’

એવામાં કંઈ કામ અર્થે જતાં-આવતાં સત્યભામાના કાને આ શબ્દો પડતાં તે ઊભાં રહ્યાં અને પછી નજીક આવીને કહ્યું, ‘અહીં આટલી બદી અમે સોળહજાર અને એકસો આઠ છીએ તોપણ તમારાથી ગોકુળની ગોપીઓ ભુલાતી નથી!’

મંદ મંદ હસતાં શ્રીકૃષ્ણ બોલ્યા, ‘આટલાં વર્ષો થઈ ગયાં પણ હજુ તમારા મનમાંથી ગોકુળની ગાંઠ નથી છૂટી. એ તો કેવળ મારી લીલા હતી. નિર્મળ સંબંધોની સૃષ્ટિ સ્વપ્નની જેમ વીખરાઈ ગઈ પણ તેની યાદ રહી ગઈ.’

શ્રદ્ધાંજલિ

જન્મ તારીખ
૦૫.૦૭.૧૯૩૦

સ્વર્ગવાસ તારીખ
૧૪.૦૧.૨૦૨૧

માતૃશ્રી મંજુલાબેન નવલચંદ પારેખ

સરદારગઢ નિવાસી હાલ મલાડ માતૃશ્રી મંજુલાબેન નવલચંદ પારેખ ૯૦ વર્ષની ઉંમરે તારીખ ૧૪.૦૧.૨૦૨૧ પોષ સુદ ૧ ગુરુવારના રોજ નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરતા અરિહંત શરણ પામ્યા તે બદલ શ્રી સરદારગઢ નિવાસી સમગ્ર પારેખ પરિવાર ઊંડા શોકની લાગણી વ્યક્ત કરે છે.

હૃદય અમારા રડી પડે છે, જોઈ તસ્વીર આપની,
ઠેચું માનવા તૈયાર નથી કે, નથી હયાતી આપની,
હૃદયમાં વાસ આપનો, ક્ષણ ક્ષણ ભૂલતો નથી,
સમતા અને મમતા, નમતા અને ખમતા, સહનસીલતા,
અને સમાજસંપૂર્ણકના આપના કર્યો કદી ભૂલતા નથી.

પરમ કૃપાળુ અરિહંત પરમાત્મા સદગત પુણ્યાત્માને આપના શરણમાં લઈ શાશ્વત સુખ અને પરમ શાંતી અર્પે એવી અંતઃકરણ પૂર્વક પ્રાર્થના કરીએ અને આપના સમગ્ર પરિવારને આ આઘાત સહન કરવાની શક્તિ જિનેશ્વર પ્રભુ આપે. આપના પરિવારની આ દુઃખદ પળોમાં આ મંડળનો સમગ્ર પરિવાર અપનો સહભાગી છે.

શ્રી સરદારગઢ નિવાસી પારેખ ટ્રસ્ટી ગણ મુંબઈ

શ્રી ધીરેન્દ્રભાઈ ન્યાલચંદ પારેખ શ્રી પરેશ વનીચંદ પારેખ શ્રી ચંદ્રકાન્ત ન્યાલચંદ પારેખ
શ્રી અજય કાન્તિલાલ પારેખ શ્રી ગીરીશ કાન્તિલાલ પારેખ શ્રી અશોક તારાચંદ પારેખ
શ્રી વિરલ પ્રવિણચંદ પારેખ

સૌજન્ય સરદારગઢ નિવાસી પારેખ પરિવાર

શ્રીકૃષ્ણો વાતને વાળી લીધી પણ રાધા તેમનાથી વીસરાઈ નહિ એટલે લાગ સાધીને તે પહોંચી ગયા વ્રજમાં રાધાને ઘરે. રાધા ઘરમાં હીંચકા ઉપર ઝૂલતી ઝૂલતી ટી.વી. ઉપર કોઈ સિરિયલ જોઈ રહી હતી. શરૂમાં તો તેણે કૃષ્ણને ઓળખ્યા જ નહિ. પછી કૃષ્ણે બાળપણની બધી વાતો યાદ દેવડાવી એટલે રાધાને કંઈક યાદ આવ્યું પણ જરા રોષ બતાવતાં બોલી :

‘બાળપણ ગયું. હવે તેને યાદ કરવાનો શું અર્થ છે? હમણાં મારા વરને આવવાનો સમય થયો છે. છોકરાંઓ પણ નિશાળથી આવવાની તૈયારીમાં છે. તે બધાંઓને તમારો શું પરિચય આપું? એટલે તમે સવેળા વિદાય થઈ જાઓ.’

‘પણ રાધા, કેવા હતા તે દિવસો?’

‘હવે તેને શું કરવાના? હતા ત્યારે હતા. ગઈ ગુજરી ભૂલી જવામાં સાર છે. જે કાળે જે થયું તે ગયું. વળી તમે તો ગયા પછી મારી સામે પાછા વળીને જોયું પણ નહિ? ગામમાં મારી અને તમારી વાતો ઊડેલી એટલે મારું ઠેકાણું પડતાંય જરા વાર લાગી. હવે બધું ઠેકાણો પડી ગયું છે. વાત વીસરાઈ ગઈ છે ત્યાં વળી તમે શું કરવા આમ ટપકી પડ્યા. હવે તમે વેળાસર વિદાય થાવ એટલે મારો શ્વાસ જરા હેઠો બેસે. હવે જમાનો બદલાઈ ગયો છે. તમે સમય પ્રમાણે રહેતાં શીખો, નહિ તો દુઃખી થશો.’

અને શ્રીકૃષ્ણ વીલે મોંએ વ્રજ છોડીને પાછા વૈકુંઠમાં આવીને બેસી ગયા.

થોડાક દિવસ ગયા ન ગયા ત્યાં પૃથ્વીલોક ઉપર આંટો મારીને નારદ સીધા જ વૈકુંઠમાં આવી પહોંચ્યા, ‘નારાયણ, નારાયણ, નારાયણ’ કરતા પોતાની મેળે જ ખુરશી ખેંચીને શ્રીકૃષ્ણની પાસે બેસી જતાં બોલ્યા, ‘પ્રભુ, તૈયાર થઈ જાવ.’

‘કેમ? શાને માટે?’ ‘પૃથ્વી ઉપર ભાર વધી ગયો છે. નાગ બાપાથી ભાર ખમાતો નથી. તેમણે એક વાર પાસું બદલીને ખબર આપી દીધી. ધર્મ ઘટી ગયો છે. દુષ્ટોની બોલબાલા થઈ ગઈ છે. ધર્મનું ઉત્થાન કરવા, સાધુપુરુષોનું રક્ષણ કરવા, તમારે હવે અવતાર લેવો પડશે. તે વિના હવે સારા માણસો પૃથ્વી ઉપર રહી શકશે નહિ.’

કૃષ્ણ, નારદ સામે ખિન્ન વદને જોઈ રહ્યા અને કંઈ બોલ્યા નહિ. એટલે નારદે પૂછ્યું.

‘પ્રભો, શું વિચારમાં પડી ગયા? ક્યાં જન્મ લેવો તેનો વિચાર કરો છો? મારા હિસાબે અત્યારે તો અમેરિકા જ ઠીક રહેશે. ભારતના ધર્મપુરુષો પણ હવે તો ત્યાં ઉપદેશ આપવા જઈ રહ્યા છે. ત્યાં કમાણી સારી છે, વિકાસની ઉજ્જવળ તકો છે, દૂધ-ધીની નદીઓ હવે ત્યાં જ વહે છે. ત્યાં જન્મો એટલે પહેલેથી જ ત્યાંનું નાગરિકત્વ મળી જાય એટલે પછી ગ્રીન કાર્ડ વગેરેની ઝંઝટમાં ન પડવું પડે. ભારતમાં હવે તમને નહિ ગોઠે.’

‘હવે મને પૃથ્વી ઉપર ક્યાંય નહિ ફાવે. આ પૃથ્વી ઉપર મારે અવતાર લેવોજ નથી. હવે તે રસાતળમાં ક્યારે જાય તેની જ હું વાટ જોઈ રહ્યો છું. તેના ભારથી જ તેનો વિનાશ થાય તે જ હવે મારી ઈચ્છા છે.’

શ્રીકૃષ્ણનો આવો વિનાશક મૂડ જોતાં નારદ તંબૂરો લઈને ઊભા થઈ ગયા. કૃષ્ણને વંદન કરીને પૂછ્યું, ‘પ્રભુ, તો પછી હું હવે કંઈ બાજુ જાઉં?’

‘હવે તમેય બધે ફરવાનું છોડીને ઠરીઠામ થઈ જાવ તેમાં જ મને તમારું શ્રેય લાગે છે. જે છે તે સાચવી જાણો તોય ઘણું.’

એટલામાં મારા પ્રપિતામહ ભગવાન વ્યાસે આવીને મારા માથા ઉપર હાથ મૂક્યો. મેં ઊંચે જોયું ત્યાં તો તેમણે મારી આંખો ઉપર હાથ ફેરવી દીધો કે સંજયદૃષ્ટિ ચાલી ગઈ. બધી સૃષ્ટિ અલોપ થઈ ગઈ. અકળાઈ જતાં હું બોલ્યો, ‘દાદાજી, આ શું કર્યું?’

‘એ જ તારા હિતમાં છે. હવે સકળ બ્રહ્માંડમાં જે થવાનું છે તે તારાથી નહિ સહેવાય એટલે તને આપેલી દિવ્યદૃષ્ટિ મેં પાછી લઈ લીધી. હવે દિવ્યદૃષ્ટિ દુઃખનું કારણ બનશે.’

અને હું કંઈ કહેવા જતો હતો ત્યાં પ્રપિતામહ અલોપ થઈ ગયા. તે જ્યાં ઊભા હતા, તે જગાની ચરણરજ માથે મૂકીને મેં તેમનું અભિવાદન કર્યું.

ત્યાં તો મારા પત્નીની બૂમ સંભળાઈ : ‘પાછા પલંગની નીચે તમે પડી ગયા છો - અને ભૂમિ ઉપર ઝૂકીને આમ શું કરી રહ્યા છો?’

ચંદ્રહાસ ત્રિવેદી

શ્રદ્ધાંજલી

જન્મ તારીખ
૦૯.૧૦.૧૯૩૨

સ્વર્ગવાસ તારીખ
૧૬.૦૮.૨૦૨૦

માતૃશ્રી જયાબેન તારાયંદ પારેખ

સરદારગઢ નિવાસી હાલ ઘાટકોપર માતૃશ્રી જયાબેન તારાયંદ પારેખ ૮૮ વર્ષની ઉંમરે તારીખ ૧૬.૦૮.૨૦૨૦ શ્રાવણ વદ બારસને રવિવારના રોજ નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરતા અરિહંત શરણ પામ્યા તે બદલ શ્રી સરદારગઢ નિવાસી સમગ્ર પારેખ પરિવાર ઊડા શોકની લાગણી વ્યક્ત કરે છે.

દ્રષ્ટિમાં હજુએ રમે છે તમારો હસતો ચહેરો,
આપનો માયાળુ સ્વભાવ આપના જીવનની સાદાઈ,
સેવા અને સમર્પણની સુગંધ સદાય મહેક્કતી રહેશે
સુખ-દુઃખમા સદાય હસતા રહ્યા તમે, સૌના હૃદયમાં વસતા રહ્યા તમે,
અણધાર્યા છોડી ગયા જીવન છતાં, જીવન હોવાનો ભાસ છે,
દર્શન નથી તમારા દેહના પણ હૃદયમાં તમારો વાસ છે.

પરમ કૃપાળુ અરિહંત પરમાત્મા સદગત પુણ્યાત્માને આપના શરણમાં લઈ શાશ્વત સુખ અને પરમ શાંતી અર્પે એવી અંતઃકરણ પૂર્વક પ્રાર્થના કરીએ અને આપના સમગ્ર પરિવારને આ આઘાત સહન કરવાની શક્તિ જિનેશ્વર પ્રભુ આપે. આપના પરિવારની આ દુઃખદ પળોમાં આ મંડળનો સમગ્ર પરિવાર અપનો સહભાગી છે.

શ્રી સરદારગઢ નિવાસી પારેખ ટ્રસ્ટી ગણ મુંબઈ

શ્રી ધીરેન્દ્રભાઈ ન્યાલયંદ પારેખ

શ્રી પરેશ વનીચંદ પારેખ

શ્રી ચંદ્રકાન્ત ન્યાલયંદ પારેખ

શ્રી અજય કાન્તિલાલ પારેખ

શ્રી ગીરીશ કાન્તિલાલ પારેખ

શ્રી અશોક તારાયંદ પારેખ

શ્રી વિરલ પ્રવિણચંદ્ર પારેખ

સૌજન્ય સરદારગઢ નિવાસી પારેખ પરિવાર

સોરઠ સંજીવની

શાકભાજીમાં -

સરગવો એટલે પ્રોટીન અને ખનીજનો ખજાનો...
ભરપૂર પોષણયુક્ત સરગવાને તમે શાકભાજીનો 'રાજા'
ગણાવી શકો. સરગવો મુખ્યત્વે રીતે ખવાય છે:-
એક તો એની શિંગ,

અને

બીજાં એનાં પાંદડાં.

ઘણાને પ્રશ્ન થશે કે - સરગવાની શિંગનું ચણાના
લોટવાળું શાક ખાધું છે...

સરગવાની બાફેલી શિંગો પણ ખાધી છે.

સરગવાની શિંગને સાંભાર કે કડકમાં નાખીને પણ
ખાધી છે...

પરંતુ,

સરગવાનાં પાન ખાધા નથી!!

સરગવાનાં પાન 'પોષણ' નો ભંડાર છે.

જે લોકો એના પોષણનું મહત્વ સમજે છે...

તેઓ આ પાનનો મૂઠિયાં-થેપલામાં નાખીને ઉપયોગ
કરે છે.

ઘણા આયુર્વેદિક કે નેચરોપથીવાળા લોકો આ પાનનો
પાઉડર બનાવીને વેચે છે...

તો -

ઘણા લોકો જૂસના રૂપમાં પણ એને પીએ છે.

સરગવાનાં પાન માં ભરપૂર માત્રામાં 'પ્રોટીન' મળે છે.

સામાન્ય રીતે શાકભાજીમાંથી પ્રોટીન મળતું નથી...

પરંતુ,

સરગવામાંથી દૂધ કરતાં પણ વધારે પ્રમાણમાં પ્રોટીન
મળે છે. ૧૦૦ મિલીલીટર દૂધમાંથી ૪ ગ્રામ પ્રોટીન
મળે છે...

જ્યારે -

૧૦૦ ગ્રામ સરગવાનાં પાનમાંથી ૧૦ ગ્રામ પ્રોટીન
મળે છે.

ફકટ પ્રોટીને જ નહીં...

દૂધ કરતાં પણ વધુ સારું 'કેલ્શિયમ' સરગવામાંથી મળે
છે.

આ ઉપરાંત -

સરગવામાં ખૂબ વધુ માત્રામાં આયર્ન પણ મળે છે.

ગાજર કરતાં વધુ વિટામિન-એ,

પેરુ જેટલું વિટામિન-સી,

કેળા કરતાં વધુ ફોસ્ફોરસ...

તેના પાનમાં હોય છે.

વળી,

આ બધાં જ પોષકતત્વો 'સોલ્યુબલ' ફોર્મમાં હોય છે.

મતલબ કે -

એ શરીરમાં જઈને પચશે જ...

અને,

શરીરને લગભગ પૂરી માત્રામાં મળશે જ...

- એની ગેરન્ટી હોય છે.

બીજા શાકભાજીમાં -

આવા ગુણ બહુ ઓછા જોવા મળે છે.

સરગવાની શિંગમાંથી પણ આ બધાં જ પોષકતત્વો
મળે છે...

પરંતુ,

પાન કરતાં શિંગમાં એનું પ્રમાણ ઘટી જાય છે!!

આમ,

પાન વધુ ગુણકારી છે...

પરંતુ,

શિંગ પણ બીજી શાકભાજી કરતાં વધુ ગુણકારી છે.

સરગવાની શિંગ તો આપણે અલગ-અલગ રીતે ખાઈએ
જ છીએ...

પરંતુ,

સૌથી શ્રેષ્ઠ રીતે છે

- (સરગવાની શિંગ અને દૂધનો જ્યુસ)

જેમાં -

સરગવાની શિંગને બાફીને...

દૂધની સાથે કશ કરીને,

જ્યુસ બનાવવામાં આવે છે.

શિંગને ખાલી બાફેલી ખાવામાં આવે...

તો પણ-

એ ઘણી જ ગુણકારી સાબિત થાય છે.

સરગવાનાં પાનને કઈ રીતે ખોરાકમાં ઉપયોગમાં લેવા
જોઈએ?

નિષ્ણાતો કહે છે કે -

જે રીતે આપણે પાલકની ભાજનો ઉપયોગ કરીએ છીએ...

એવી જ રીતે -

આપણે સરગવાનાં પાનનો ઉપયોગ પણ કરી જ શકીએ.

સરગવાનાં પાન ચડતાં વાર લેગે છે...

અને,

એનો સ્વાદ ખાસ હોતો નથી.

જો એ ખોરાકમાં ઉપયોગમાં લો...

તો -

મસાલેદાર વાનગીમાં કરવો...

જેથી એનો સ્વાદ અલગથી ન આવે.

જો વાનગી ન બનાવો...

તો -

સરળ જ્યુસ બનાવી નાખો.

દરરોજ ૧૫ મિલીલિટર જેટલો સરગવાનાં પાનનો જ્યુસ ખૂબ જ ગુણકારી રહેશે.

સરગવાના ફાયદા શું છે?

સરગવાની શીંગ અને પાન ખાવાથી -

વ્યક્તિને શું ફાયદા થઈ શકે છે...

- એ જાણીએ નિષ્ણાત ડાયેટિશ્યન પાસેથી...

સરગવાનાં પાન અને સરગવાની શિંગ -

ગર્ભવતી મહિલાઓ,

સ્તનપાન કરાવતી મહિલાઓ,

મેનોપોઝ ચાલતો હોય તેવી મહિલાઓ,

ટીબીના દરદીઓ,

રૂમેટોઈડ આર્થરાઈટીસના દરદીઓ,

કોઈ પણ જાતની માંદગીમાંથી ઊભા થયા હોય તેવા લોકો માટે... 'અકસીર' ઉપચાર રૂપે સાબિત થઈ શકે છે.

જે કોઈને પાચનને લગતા કોઈ પ્રોબ્લેમ હોય,

ગેસ,

એસિડિટીની તકલીફ હોય તેમને પણ સરગવાથી ઘણો લાભ થાય છે.

સરગવામાં રહેલાં પોષકતત્વો-

વ્યક્તિનો રેઝિસ્ટન્સ પાવર વધારે છે...

જેથી -

તેની રોગ પ્રતિકારક શક્તિ પ્રબળ બને છે...

અને,

રોગો સામે લડી શકવા તે વધુ સમક્ષ બને છે.

સરગવાના સેવનથી -

નાડીને લગતા પ્રોબ્લેમ્સ...

જેમ કે-

... ચડી જવી,

મેમરી લોસ,

સ્ટ્રેસ કે ફસ્ટ્રેશન જેવી માનસિક બીમારીઓમાં પણ રાહત મળે છે.

ડાયાબિટીસના દરદીઓ માટે પણ એ અત્યંત ફાયદાકારક છે.

સરગવો આંખને સતેજ બનાવે છે,

હાડકાંને મજબૂત બનાવે છે.

જાતજાતનાં બેક્ટેરિયલ અને વાઈરલ ઈન્ફેક્શન સામે એ રક્ષણ પણ આપે છે...

જેને કારણે ડેન્ગ્યુ, મલેરિયા, ચિકનગુનિયા કે સ્વાઈન ફ્લુ જેવા રોગીથી બચી શકાય છે.

સરગવો વેઈટલોસ માટે પણ ખૂબ જ ઉપયોગ છે...

કારણ કે -

એ ખાવાથી શરીરનું 'મેટાબોલિઝમ' સુધરે છે...

પાચનક્રિયા સુધરે છે...

અને,

ફેટ્સ (ચરબી) બળવાનું શરૂ થાય છે.

સરગવો કેન્સરના દરદીઓ માટે અત્યંત ઉપયોગી સાબિત થાય છે...

કારણ કે-

કેન્સરમાં કેમોથેરપી દ્વારા જે સાઈડ ઈફેક્ટ્સ વ્યક્તિને નડે છે...

એ સાઈડ ઈફેક્ટમાં સરગવાથી ઘણો ફાયદો થાય છે.

સરગવો ડિટોક્સિફિકેશન માટે પણ અત્યંત ઉપયોગી છે.

એ શરીરમાં ફરતા નકામા કચરા જેને 'ફી-રેડિકલ્સ' કહે છે...

એને બાંધે છે...

અને,

શરીરમાંથી દૂર કરે છે.

આથી ત્વચા અને વાળને થતું નુકસાન પણ અટકે છે.

ટુંકમા-

સરગવાના આવા અનેક ગુણોને લીદે-

વિદેશમાં તેનો અંગ્રેજી નામ - 'મોરીંગ' ટ્રી ના

બદલે... 'મિરેકલ' ટ્રી વધુ પ્રચલિત છે...

સંસ્થા સમાચાર

શ્રી શ્રે. મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ (મજેવડી) શ્રી શાંતિનાથદાદા જિનાલય (મજેવડી)ની ૫૪મી સાલગીરા (સં. ૨૦૧૭) વિ. મજેવડી નગરે શ્રી શાંતિનાથજી જિનાલય (મજેવડી)ની ૫૪મી સાલગીરા પ્રસંગે ધ્વજા આરોહણ સં. ૨૦૧૭ વૈશાખ વદ ૩ તા. ૨૯-૦૫-૨૦૨૧ શનિવારના શુભ દિને મજેવડી મુકામે ઉજવાશે.

વૈશાખ વદ ૨/૩ તા. ૨૮/૨૯-૦૫-૨૦૨૧ શુક્ર/શનિવાર બંને દિવસના જમણવારના સંપુર્ણ લાભાર્થી શ્રી તલકચંદ મોતીચંદ વસા પરિવાર (મજેવડી) હ: તેમના દિકરી શ્રીમતી મંજુલાબેન શાંતિલાલ સંઘવી, શ્રી દિલીપભાઈ શાંતિલાલ સંઘવી (જયપુર), શ્રી પ્રદીપભાઈ શાંતિલાલ સંઘવી (ભાણવડ, હાલ : રાજકોટ).

આ મહામુલા પ્રસંગે સૌ મજેવડીવાસીઓ તથા બહેન દિકરીઓ, સગા સંબંધી, સ્નેહીજનોને પધારવા ભાવભર્યું આમંત્રણ છે. સૌ આગોતરું આમંત્રણ સ્વિકારી જરૂરથી પધારશોજી.

આપ સૌ આપની ટિકિટ અગાઉથી બુક કરાવી લેશોજી.

શ્રી. શ્રે. મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ (મજેવડી) ટ્રસ્ટી મંડળ

(તા. ૨૯-૦૧-૨૦૨૧ શુક્રવાર)

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈન મંડળ (ભાયંદર)

નવી કારોબારી સમિતી

સવિનય જણાવવાનું કે આ મંડળની નવી કારોબારી સમિતીની નિમણૂક તા. ૩૧-૦૧-૨૦૨૧ રવિવારની સમાન્ય સભામા થયેલ હતી. ત્યારબાદ કારોબારી સમિતીની સભા તા. ૩૧-૦૧-૨૦૨૧ માં મળેલ હતી જેમા હોદ્દેદારોની નિમણૂક સર્વાનુમતે થયેલ છે.

ક્ર.	હોદ્દેદારો	નામ	મોબાઈલ નં.
૧	પ્રમુખ	શ્રી જયેશભાઈ યુનીલાલ વસા	૯૮૩૩૪૫૨૧૧૦
૨	ઉપપ્રમુખ	શ્રી શરદભાઈ શાંતિલાલ મહેતા	૯૩૨૨૨૬૧૮૦૧
૩	સેક્રેટરી	શ્રી મનિષભાઈ પ્રભુદાસ મહેતા	૯૦૨૨૯૦૯૯૫૭
૪	જોઈન્ટ સેક્રેટરી	શ્રી કેતનભાઈ મનસુખલાલ મહેતા	૯૮૧૯૭૧૯૩૨૬
૫	ખજાનચી	શ્રી ધવલભાઈ મહેંદ્રભાઈ ભણસાલી	૯૬૯૯૧૨૨૫૦૫
૬	મેમ્બર	શ્રી ભરતભાઈ પ્રાણલાલ મહેતા	૯૯૬૯૫૫૭૮૬૩
૭	મેમ્બર	શ્રી મિલનભાઈ નગીનદાસ વોરા	૯૮૨૦૯૩૪૭૬૪
૮	મેમ્બર	શ્રી ગૌરવભાઈ બિપીનભાઈ શેઠ	૯૮૨૧૬૩૩૩૬૫
૯	મેમ્બર	શ્રી કલ્પેશભાઈ શાંતિલાલ મહેતા	૯૮૨૧૭૮૪૯૮૯
૧૦	મેમ્બર	શ્રી શૈલેશભાઈ નવલચંદ વારીયા	૯૨૨૪૩૭૯૨૪૯
૧૧	મેમ્બર	શ્રી અમિતભાઈ કાંતીલાલ શાહ	૯૬૧૯૫૮૫૩૨૩
૧૨	કો. મેમ્બર	શ્રી નરેશભાઈ મોહનલાલ મહેતા	૯૩૨૨૫૭૨૩૨૯
૧૩	કો. મેમ્બર	શ્રી વિજયભાઈ રમેશભાઈ રામાણી	૯૮૨૧૪૦૯૧૭૮

આ કારોબારી સમિતિ હિસાબી વર્ષ ૨૦૨૧-૨૨, ૨૦૨૨-૨૩ માટે રહેશે.

શ્રદ્ધાંજલી

જન્મ તારીખ
૧૫.૦૧.૧૯૪૪

સ્વર્ગવાસ તારીખ
૩૦.૦૧.૨૦૨૧

શ્રીમતી મૂલુભાએન અરવિંદભાઈ પારેખ

સરદારગઢ નિવાસી હાલ મીરા રોડ શ્રીમતી મૂલુભાએન અરવિંદભાઈ પારેખ ૭૭ વર્ષની ઉંમરે તારીખ ૩૦.૦૧.૨૦૨૧ પોષ વદી રને શનિવારના રોજ નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરતા અરિહંત શરણ પામ્યા તે બદલ શ્રી સરદારગઢ નિવાસી સમગ્ર પારેખ પરિવાર ઊડા શોકની લાગણી વ્યક્ત કરે છે.

ચંદન જેવું જીવન જીવીને સુખ સહુને આપી ગયા

પુદ ઘસાઈને અમ કાજે સૌરભ થઈ પ્રસરી ગયા

રડી પડે છે આંખો અમારી જોઈ તસ્વીર આપની

હજુ મન માનતુ નથી ગેરહાજરી આપની

પ્રભુ આપના દિવ્ય આત્માને શાંતિ અર્પે એજ પ્રાર્થના...

પરમ કૃપાળુ અરિહંત પરમાત્મા સદગત પુણ્યાત્માને આપના શરણમાં લઈ શાશ્વત સુખ અને પરમ શાંતી અર્પે એવી અંતઃકરણ પૂર્વક પ્રાર્થના કરીએ અને આપના સમગ્ર પરિવારને આ આઘાત સહન કરવાની શક્તિ જિનેશ્વર પ્રભુ આપે. આપના પરિવારની આ દુઃખદ પળોમાં આ મંડળનો સમગ્ર પરિવાર અપનો સહભાગી છે.

શ્રી સરદારગઢ નિવાસી પારેખ ટ્રસ્ટી ગણ મુંબઈ

શ્રી ધીરેન્દ્રભાઈ ન્યાલચંદ પારેખ

શ્રી પરેશ વનીચંદ પારેખ

શ્રી ચંદ્રકાન્ત ન્યાલચંદ પારેખ

શ્રી અજય કાન્તિલાલ પારેખ

શ્રી ગીરીશ કાન્તિલાલ પારેખ

શ્રી અશોક તારાચંદ પારેખ

શ્રી વિરલ પ્રવિણચંદ્ર પારેખ

સૌજન્ય સરદારગઢ નિવાસી પારેખ પરિવાર

પટારો

લાભુ માસ્તર લાંબા ગામતરે ગયા એના બીજા જ દિવસે કંકુડોસીએ પટારાને ખંભાતી તાળું મારી ચાવી કમરે લટકાવી દીધેલી. લાભુ માસ્તર હતા ત્યાં સુધી તો ચારમાંથી એકેય દીકરા કે વહુની દેશ નો'તી કે પટારે હાથ દે! ચાર-ચારની બેય ચંડાળ ચોકડી બા ઊપડે તેની રાહ જોઈને બેઠી'તી.

આ પટારો વર્ષોથી એમના માટે એક અજાયબી સમાન રહ્યો હતો. નાના હતા ત્યારે તો સ્વાભાવિક જ બાપા અડવા નહોતા દેતા પણ મોટા થયા, વહુઓ આવી અને બાળ-બચ્ચાં થયા પછી પણ બધાને પટારા

પાસે ફરકવાની મનાઈ હતી. ચારેય દીકરાઓ અને વહુઓએ બહુ ધમપછાડા કર્યા પણ બાબા આગળ કંઈના ચાલ્યું. આપરે ઈન્તજારનો અંત આવ્યો. આઠેસને થયું “હાશ, બાપા ગયા! હવે તો પટારાનો ખજાનો, દરદાગીના, રોકડ બધું જ આપણું જ છે ને. આપણને હવે કોઈ રોકવાનું છે?”

પણ આઠેયના અરમાનો ડોસીના એક જ ફૂંકાડે બળીને રાખ થઈ ગયા. બિચારાઓને હિન્દી ફિલ્મ જેવું થયું. ખજાના પરથી કાળોતરો નાગ હટ્યો ત્યાં જ નાગણ આવીને બેસી ગઈ. ચારેય દીકરા-વહુ અંદરોઅંદર વાતો કરતાં, “ડોહો તો મિલકત-મિલકત કરીને ગયો. ના એણે ખાધું ના આપણને ખાવા દીધું અને હવે આ ડોસી બેસી ગઈ છે. મને લાગે છે હુંધું હારે બંધાવે જાશે.”

“સાચી વાત છે તારી. શી ખબર પટારામાં શું ભર્યું છે તે ડોસીથી ચાવી છૂટતી જ નથી.”

“છૂટશે... ભાઈ, છૂટશે...! એક દી ચાવીયે છૂટશે ને ખજાનોય મળશે. ડોસી કાંઈ અમર પટ્ટો લખાવીને થોડી આવે છે?”

“પણ કેદી છૂટશે... અતારે આપણે વાપરવા જોગા છીએ. આપણા બાળ-બચ્ચાં ભેગાં હેયને જલસા ન કરીએ! મારાથી હવે રાહ નથી જોવાથી. બેસીને કહી દેવું છે કે પટારો ખોલી જે હોય એના ચાર ભાગ કરી દે... એટલે હાઉં.’ એક વહુએ એક દિવસ કંટાળીને કહી જ દીધું.

ઘણી બધી ચર્ચાને અંતે બધાંય ભાઈઓ અને વહુઓએ ડોસીમાં આગળ પટારાની મિલકતના ભાગ પાડવાની વાત મૂકી. વાત સાંભળતો જ ડોસીમા બરાડ્યાં, “મારા રોયા નખ્ખોદિયાવ! હજુ હું બેઠી છું ને તમે ભાગલા પાડવાની વાતુ કરવા માંડ્યા... ખબરદાર જો હવે કોઈ દી આવી વાત કરી છે તો! મરતી વખતે મારે જેને જે દેવું હશે ઈ દઈશ. તમે મને શું સમજાવતા'તા. હાલો કામે લાગો.” ડોસીએ એક જ ફૂંકાડે ચારેયને સીધા દોર કરી દીધા. એ જમાનાનાં ખાધેલ હતાં, દીકરાઓની વાત સારી રીતે સમજી ગયાં હતાં. એ જમાનામાંય સાતમા ધોરણ સુધી ભણેલાં એટલે

ગણતરીનાં પાકડાં. પટારા પર ચોંટેલી દીકરા-વહુની કાળી નજર પારખી અમણે કમખે બાંધેલી ચાવીને વધારે કસી.

પણ દીકરા-વહુને ડોસીનું છેલ્લું વાક્યું યાદ રહી ગયેલું, “મરતી વખતે મારે જેને જે દેવું હશે ઈ દઈશ.” બસ થઈ રહ્યું. એ દિવસથી બધાએ ડોસીને માથે ઊંચકી લીધી. એકએક દીકરાના પંડમાં સો-સો શ્રવણ આવીને વસી ગયા.વહુઓ પગ દબાવે, માથામાં તેલ નાખી દે, માલિશ કરે. રોજ શીરો-પૂરી, જાત-ભાતનાં પકવાનનું પાકું ભાણું જમાડે. દીકરાઓ યાત્રાએ લઈ જાય. સેવા કરે ને આખો દી મા... મા કરતાં તાકે નહીં. ઘણીવાર તે સેવા કરવા માટે અંદરોઅંદર ઝઘડા થતા. ઓલો કે હું પદ દબાવીશ. ઓલો કે હું પણ સેવાના આ આખાએ અંચળા હેઠળ પટારાની વધારે ને વધારે મલિકત પોતાના ખાતે કરવાની મેલી રમત રમાઈ રહી હતી. બધાને ખબર હતી કે ડોસી બહુ બહુ તો બાર મહિના કાઢશે. તો પછી બાર મહિના સેવા કરી બાવીસ વરસન પીશાંતિ કેમ ના ખરીદવી?

અને આખરે કાળે એનું કામ કર્યું. સ્વર્ગમાંથી ડોસીનું તેડું આવી ગયું. ડોસી છેલ્લા શ્વાસે હતી. અઠવાડીયાથી ખાટલે હતી. જીભે લોચા વળતા હતા. આખરે મરવા પડેલી ડોસીને દીકરાઓએ પટારા સામે જોઈ હળવેથી કહ્યું, “માડી... તમારા શ્વાસ છે ત્યાં સુધી જેને જે આલવું હોય ઈ આલી દો.” પણ ડોસી કળી ના બોલી. સાવ ચૂપ થઈ ગઈ. દીકરા-વહુઓએ ઢંઢોળી. ના ઊઠી! પરી ઢંઢોળી! ના ઊઠી. અને પછી આઠેયે પોક મૂકી. છાપરાના નળિયાં ફાડી નાંખે એવું રૂદન હતું. બસ એટલું જ નહોતું સમજાતું કે એ રૂદન ડોસીના મરણના માતમનું હતું કે ખજાનો મળી ગયાની ખુશીનું?

ડોસીને સ્મશાને લઈ જતાં પહેલા મોટી વહુએ હળવેકથી એના કમખે બાંધેલી ચાવી છોડી લીધી. માંડ

માંડ છૂટી. આખરે બારમે દિવસે ચંડાળ ચોકડી રાત્રે બાર વાગે પટારા પાસે ભેગી થઈ. મોટા દીકરાએ ખુશીથી ધ્રૂજતા હાથે પટારાનું તાળું ખોલી નાખ્યું. ભારે ભરખમ કમાડ ઊંચું થયું અને આઠ ડોળા કૂદીને અંદર ખાબક્યા. જેવા ડોળા અંદર ગયા એવા કૂદીને બહાર બહાર આવ્યા. પાંચ પાંચ વરસની ભૂખી ડાકણના પેટ જેવો ખાલીખમ પટારો મોં ફાડીને ખિખિયાટા કરતો હતો. અંદર માત્ર “શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા”નું એક પવિત્ર પુસ્તક પડ્યું હતું અને ઉપર ચબરખી હતી. દીકરા-વહુઓએ આશ્ચર્ય અને આઘાતના બેવડા ભાર સાથે ચિક્કી વાંચવા માંડી. ડોસીએ એની કાલીઘેલી ભાષામાં વાંકડિયા અક્ષરે લખ્યું હતું, “દીકરાવ, તમે હંધાય સ્વાર્થી છો ઈ વાત હું ને તારા બાપ કે’ દુ ના પામી ગ્યાં’ તાં. તમે તમારી જાતને પૂછો, શું આ પટારો ના હોત તો તમે અમારી સેવા કરત? ના, ના કરત! અમે બેય ઘૈડાઘરમાં રિબાઈ-રિબાઈને મર્યાં હોત. પણ દીકરાવ તોય અમે તમને ખાલી નંઈ રાખીએ. પારખતાં આવડે તો પારખી લેજો. આમાં ઈ પારસણી છે જે હંધીય વસ્તુને અણમોલ કરી દેશે. તમારા જીવન સુધારશે. મારા કાનુડાની અણમોલ મિલકત મને સમાજમાં માન-ઈજજત આપશે અને ઈમાંથી સાચો ધરમ શીખશે તો મહેનતના સાચા રૂપિયાય રળી આલશે. ભગવદ્ગીતા નામની આ મિલકત આજથી તમારી. જેને જેટલી લેવી હોય એટલી લઈ લેજો... સુખી થજો.

તમારી માના જાજા ઝુહાર.”

પત્ર પૂરો થયો. બધાન નજર શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતાના પુસ્તક પર જડાઈ ગઈ અને જાણે ગીતામાંથી સાક્ષાત્ ભગવાન શ્રીકૃષ્ણનો ઉદ્ગાર સંભળાયો, ‘કર્મ કર, ફળની આશા છોડી દે.’ એ સાથે જ ઠે આઠના ગળામાંથી નીકશેલું માના મોતનું સાચુકલું આકંદ આભ ચીરીને પાર થઈ ગયું.

અખરોટના સેવનથી ડિપ્રેશનનું જોખમ ઘટે

અમેરિકન વયસ્ક નાગરિકો પર હાથ ધરવામાં આવેલા એક અભ્યાસના તારણ મુજબ અખરોટ ખાવાથી ડિપ્રેશનનું જોખમ ઓછું થાય છે અને એકાગ્રતાનું સ્તર વધે છે.

યુનિવર્સિટી ઓફ કેલિફોર્નિયાના સંશોધકોએ કહ્યું કે જે વયસ્કો નિયમિત અખરોટ ખાતા હતા એમને ડિપ્રેશન થવાનું જોખમ ૨૬ ટકા ઘટ્યું અને જે સીંગ-વટાણા

ઈત્યાદિ 'નટ' ખાતા હતા એમનામાં આ પ્રમાણ આઠ ટકા ઘટ્યું હતું.

અખરોટના સેવનને કારણે ઉર્જાનું સ્તર પણ વધેલું જણાયું તથા એમની એકાગ્રતા પણ સુધરી હતી. સેન્ટર ફોર ડીસીઝ કન્ટ્રોલના સંશોધકોના મત પ્રમાણે પ્રત્યેક છ વ્યક્તિઓમાંથી એક વ્યક્તિ ડિપ્રેશનનો ભોગ બને છે. જેનો ઓછા ખર્ચે ઈલાજ જરૂરી છે. અગાઉ અખરોટની ચકાસણી કાર્ડિયોવેસ્યુલર તંદુરસ્તી તથા માનસિક શક્તિઓ માટે કરવામાં આવી હતી. જે વ્યક્તિઓએ અખરોટનું સેવન કર્યું હતું એમને નિંદ્રા પણ સારી આવી હતી.

ક્યારેક સામાન્ય વ્યક્તિ પણ વિદ્વાનને કંઈક શીખવી જતી હોય છે

મહાન વૈજ્ઞાનિક આઈઝેક ન્યૂટનની બિલાડીએ બચ્ચાંઓને જન્મ આપ્યો એ પછી...

સત્તરમી સદીના મહાન વૈજ્ઞાનિક આઈઝેક ન્યૂટનના જીવનની એક જાણીતી વાત છે.

ન્યૂટનને બિલાડીઓ ખૂબ પ્રિય હતી. તેઓ કામ કરતા હોય એ વખતે તેમના રૂમમાં બીજું કોઈ જઈ શકતું નહીં. તેઓ કલાકો સુધી ટેલિસ્કોપથી તારાઓનો અભ્યાસ કરતા હતા એના કારણે તેમને ઘણી વાર માથાનો દુખાવો ઊપડતો. તેઓ માઈગ્રેનથી પણ પીડાતા હતા. આવી રીતે તેમને માઈગ્રેનને કારણે દુખાવો ઊપડે તો તેઓ પોતાના રૂમમાં અંધારામાં રહેવાનું પસંદ કરતા હતા.

તેઓ એકાંતમાં રહેવા માગતા હોય ત્યારે તેમના રૂમમાં કોઈને જવાની મનાઈ હતી એટલે તેમણે પોતાના રૂમનાં દરવાજામાં એક હોલ કર્યો હતો એમાંથી તેમને ખાવાનું અપાતું હતું. જો કે, તેમની પાળેલી બિલાડી એ હોલમાંથી તેમના રૂમમાં આવતી-જતી રહેતી હતી. તેને એ છૂટ હતી.

એક વાર એ બિલાડીએ બચ્ચાંઓને જન્મ આપ્યો. એ બચ્ચાં હાલતા-ચાલતા થયા એ પછી ન્યૂટને તેમના

રસોઈયાને કહીને એ બચ્ચાઓ રૂમમાં અવર-જવર કરી શકે એ માટે બીજો નાનકડો હોલ બનાવવા કહ્યું. તેમના રસોઈયાએ કહ્યું કે સાહેબ જે હોલમાંથી બિલાડી આવી શકે છે એ જ હોલમાંથી એના બચ્ચાઓ પણ આવી જ શકે ને! તેમના માટે નાનો હોલ કરવાની ક્યાં જરૂરી છે?

ટ્રિનિટી કોલેજના પ્રોફેસર જે. એમ. એફ. રાઈટે ૧૮૭૨માં મેમોયરમાં લખ્યું હતું કે ન્યૂટને તેમની બિલાડીની બચ્ચાઓ માટે પોતાના રૂમના દરવાજામાં બીજો હોલ બનાવડાવ્યો હતો એ વાત સાચી કે ખોટી એ તો કહી ન શકાય, પણ એ હકીકત છે કે તેઓ જ્યાં રહેતા હતા ત્યાં આજની તારીખે પણ તેમના રૂમના દરવાજામાં બે હોલ જોવા મળે છે!

ન્યૂટન તો મહાન વૈજ્ઞાનિક હતા અને તેમણે ગુરુત્વાકર્ષણ સહિત જે શોધો કરી એના થકી તેઓ અમર બની ગયા છે. એટલે તેમના જેવા ધૂની પણ મહાન માણસની આ મુદ્દે મજાક ઉડાવવાની ગુસ્તાખી ન કરી શકાય, પણ આ કિસ્સાનો સાર એ છે કે ઘણી વખત અમુક વિદ્વાન વ્યક્તિઓ પણ કોઈ મુદ્દે હસવું આવે એવી રીતે વિચારતી હોય છે, જ્યાં સામાન્ય બુદ્ધિની જરૂર હોય છે ત્યાં તેઓ ગોથું ખાઈ જતા હોય છે. સામાન્ય બુદ્ધિનો સવાલ હોય ત્યાં તેઓ એકદમ ચોળીને ચીકણું કરી નાખતા હોય છે.

ક્યારેક કોઈ સામાન્ય વ્યક્તિ પણ કોઈ વિદ્વાનને કંઈક શીખવી જતી હોય છે!

- આશુ પટેલ

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈન સમાજ - મુંબઈ

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈનસમાજ મુંબઈને ભેટ

૫,૦૦૦/- શ્રી અરવિંદભાઈ હિંમતલાલ કોરડિયા તરફથી
નુતન ગૃહપ્રવેશ નિમિત્તે

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી મુખપત્રને ભેટ

૨,૫૦૦/- શ્રી અરવિંદભાઈ હિંમતલાલ કોરડિયા તરફથી
નુતન ગૃહપ્રવેશ નિમિત્તે

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી સમાજના

શૈક્ષણિક સહાય ખાતે

૨,૫૦૦/- શ્રી અરવિંદભાઈ હિંમતલાલ કોરડિયા
તરફથી નુતન ગૃહપ્રવેશ નિમિત્તે

ડૉ. શાંતિલાલ રતિલાલ કોરડિયા

મેડિકલ રાહત યોજના

૧૧,૦૦૦/- શ્રી ચંપકભાઈ જેઠાલાલ શેઠ ઘાટકોપર
તરફથી સ્વ. જ્યોત્સનાબેન ચંપકભાઈ શેઠના
આત્મશ્રેયાર્થે

૨,૫૦૦/- શ્રી અરવિંદભાઈ હિંમતલાલ કોરડિયા
તરફથી નુતન ગૃહપ્રવેશ નિમિત્તે

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી શુભેચ્છક

મિત્ર મંડળને ભેટ

આર્થિક સહાય ખાતે:

૫,૦૦૦/- શ્રી યોગેશભાઈ નવલચંદ પારેખ મલાડ
તરફથી સ્વ. શ્રીમતી મંજુલાબેન નવલચંદ
પારેખના આત્મશ્રેયાર્થે

૨,૫૦૦/- શ્રી અરવિંદભાઈ હિંમતલાલ કોરડિયા
તરફથી નુતન ગૃહપ્રવેશ નિમિત્તે

૧,૦૦૦/- શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ હરીલાલ વસા તરફથી
શ્રી જયચંદ હરીલાલ વસાના આત્મશ્રેયાર્થે

અનાજ વિતરણ:

૧૦૦૧/- શ્રી યોગેશભાઈ નવલચંદ પારેખ તરફથી
સ્વ. શ્રીમતી મંજુલાબેન નવલચંદ પારેખના
આત્મશ્રેયાર્થે

૫૦૦/- શ્રી અજીતભાઈ જયંતિલાલ વોરા તરફથી
સ્વ. શ્રી વિજયભાઈ જયંતિલાલ વોરાના
આત્મશ્રેયાર્થે

ઘર ગૃહસ્થી પ્રકલ્પી ખાતે:

૫૦૦/- શ્રી યોગેશભાઈ નવલચંદ પારેખ તરફથી
સ્વ. શ્રીમતી મંજુલાબેન નવલચંદ પારેખના
આત્મશ્રેયાર્થે

શ્રી તારાચંદ ધનજી મહેતા તબીબી રાહત યોજના

૧૦૦૧/- શ્રી યોગેશભાઈ નવલચંદ પારેખ મલાડ
તરફથી સ્વ. શ્રીમતી મંજુલાબેન નવલચંદ
પારેખના આત્મશ્રેયાર્થે

૧૦૦૦/- શ્રી ચંદ્રકાંત હરિલાલ વસા મીરારોડ તરફથી
સ્વ. શ્રી જયચંદ હરીલાલ વસાના
આત્મશ્રેયાર્થે

૫૦૦/- શ્રી અજીતભાઈ જયંતિલાલ વોરા કાંદિવલી
તરફથી સ્વ. શ્રી વિજયભાઈ જયંતિલાલ
વોરાના આત્મશ્રેયાર્થે

અવસાન નોંધ

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈન સમાજ, મુંબઈ

થાણાદેવડી (અમરનગર) નિવાસી સ્વ. દેવચંદ ઝુનાથ શાહના દિકરા (અજીતભાઈ ઉ.વ.૫૯) વર્તમાન પ્રમુખ શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈન સમાજ અમદાવાદ તા. ૨૦-૧-૨૦૨૧ બુધવારના રોજ અમદાવાદ મુકામે અરિહંત શરણ પામેલ છે.

બળેલ પીપળીયા નિવાસી હાલ અમદાવાદ સુરેશભાઈ કાન્તિલાલ ભીમાણી (ઉ.વ.૭૧) તા. ૧૦-૧-૨૦૨૧ના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે.

સરદાર ગઢ નિવાસી હાલ નાલાસોપારા સ્વ. પ્રભુદાસ જેચંદ પારેખના સુપુત્ર પ્રવીણભાઈ (ઊંમર ૬૨) બુધવાર તા. ૩-૨-૨૦૨૧ના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે.

શ્રી સોરઠ વિશાશ્રીમાળી જૈન વર્ધા નિવાસી હાલ ઘાટકોપર મુંબઈ, શ્રી ભોગીલાલ માણેકચંદ મહેતા તા. ૨૬-૧-૨૦૨૧ના અરિહંતશરણ પામેલ છે.

જૂનાગઢ નિવાસી હાલ માટુંગા સ્વ. પ્રવિણભાઈ વિનયચંદ શેઠ અને નલિનીબેનના પુત્ર દેવાંગ (ઉ. વ. ૫૦) તા. ૫.૧.૨૦૨૧ના અરિહંતશરણ પામેલ છે.

વડાલ સોરઠ નિવાસી હાલ ઘાટકોપર હસમુખરાય પ્રભુદાસ દુર્લભજી ધોળકિયાના ધર્મપત્ની કોકિલાબેન (ઉ.વ. ૭૨) તા. ૧૦-૧-૨૦૨૧ રવિવારના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે.

મોટા ઉજળા નિવાસી હાલ કટક સ્વ. હીરાબેન ઊમેદચંદ ગુલાબચંદ દોશીના પુત્ર પ્રકાશભાઈ (ઉ.વ. ૬૧) તા. ૯.૧.૨૦૨૧ના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે.

મજેવડી નિવાસી હાલ ગોરેગામ સ્વ. દલીચંદ નરભેરામ મહેતાના પુત્ર અતુલભાઈ (ઉ.વ.૫૮) તે સ્મિતાબેનના પતિ તા. ૩૧.૧૨.૨૦૨૦ના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે.

મધરવાળા નિવાસી હાલ જુનાગઢ સ્વ. દમચંતીબેન જયંતિલાલ જીવણભાઈ વોરાના પુત્ર વિજયભાઈ (ઉ.વ.૫૭) તા. ૧.૧.૨૦૨૧ના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે.

સરદારગઢ નિવાસી હાલ ઘાટકોપર શ્રી હસમુખભાઈ પ્રેમચંદ પારેખ તા. ૩-૧૦-૨૦૨૦ના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે.

સરદારગઢ નિવાસી હાલ બોરીવલી માતુશ્રી પ્રભાબેન જયંતીલાલ પારેખ (ઉ.વ. ૯૩) તા. ૩-૫-૨૦૨૦ના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે.

સરદારગઢ નિવાસી હાલ ઘાટકોપર માતુશ્રી ગુણવંતીબેન કાંતિલાલ પારેખ (ઉ.વ. ૯૦) તા. ૨૮-૧૨-૨૦૨૦ના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે.

સરદારગઢ નિવાસી હાલ મલાડ માતુશ્રીબેન મંજુલાબેન નવલચંદ પારેખ (ઉ.વ. ૯૦) તા. ૧૪.૧.૨૦૨૧ના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે.

સરદારગઢ નિવાસી હાલ ઘાટકોપર માતુશ્રી જયાબેન તારાચંદ પારેખ (ઉ.વ. ૮૮) તા. ૧૬-૨-૨૦૨૦ના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે.

સરદારગઢ નિવાસી હાલ મીરાસોડ શ્રીમતી મૃદુલાબેન અરવિંદભાઈ પારેખ (ઉ.વ.૭૭) તા. ૩૦-૧-૨૦૨૧ના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે.

વડાલ નિવાસી ચીમનલાલ પ્રભુદાસ ધોળકીયા હાલ રાજકોટ તા. ૯.૨.૨૦૨૧ના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે.

જેતપુર નિવાસી હાલ બંગલોર સ્વ. હર્ષદભાઈ દેવચંદ દોશી ના ધર્મપત્ની (ઉ.વ. ૮૬) તા. ૩૦.૧૧.૨૦૨૦ના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે. ચક્ષુદાન કરેલ છે.

જામ-કંડોરણા નિવાસી માનસંગ ભગવાનજી મહેતાના સુપુત્ર ગોરધનદાસ માનસંગ મહેતા તે વિરેન્દ્રભાઈ અને અતુલભાઈના પિતાશ્રી તા.૨૦-૧૦-૨૦૨૦ના રોજ અરિહંતશરણ પામેલ છે.

ફેબ્રુઆરી માસના મુખપત્રના
“સૌજન્યદાતા”

સ્વ. શ્રીમતી સવિતાબેન
હરસુખલાલ નંદલાલ વોરા

મોટી પાનેલીના શ્રી લવચંદ વીરચંદ શેઠના
સુપુત્રી સવિતાબેન.

શ્રીમતી સવિતાબેન ઘણાં જ લાગણીપ્રધાન
હતાં. અને તેમના ૫૦ વર્ષના દાંપત્યજીવનમાં
હંમેશાં શ્રી હરસુખભાઈ સાથે સુખ-દુઃખમાં સાથે
ઊભા રહ્યાં હતાં. જ્યાં સુધી સવિતાબેન જીવ્યા ત્યાં
સુધી તેમણે શ્રી હરસુખભાઈની સેવા કરી હતી
અને તેમની સેવા જોયા પછી દરેક વ્યક્તિને
સવિતાબેન માટે માન ઉપજે કે ૫૦-૫૦ વર્ષ સેવા
કરતાં કદી પણ તેમને કંટાળો આવ્યો નહીં આમ

સવિતાબેન બહુ જ સાલસ સ્વભાવના હતાં અને ગમે તેનું કામ કરી આપવું એવી
ભાવના સાથે જ તેમનું જીવન પૂરું કર્યું હતું.

શ્રી હરસુખભાઈના મહેમાનો આવે એ તેમને બહુ જ ગમતું અને તેમને ત્યાં
સવિતાબેનના હાથનો રોટલો બહુ જ મોટો અને સ્વાદિષ્ટ હતો એટલે ગમે ત્યારે
મહેમાનો આવતા જતા રહેતાં.

પૂ. સવિતાબેનમાં સંયુક્ત કુટુંબની ભાવના હરહંમેશાં રહેલ હતી.

Mahesh Savadia

Director

Valiant Organics
Limited

A QUANTUM LEAP FORWARD

109, Udyogkshetra, 1st Floor,
Mulund, Goregaon Link Road,
Mulund - 400 080.
Mob.: 9820808644 / 2267976673
mahesh.savadia@valiantorganics.com
www.valiantorganics.com

PUBLISHED ON 20TH EVERY MONTH - RNI - 22805 / 73 - SOATH VISHSHRIMALI (Guj. Monthly) - POSTING UNDER THE POSTAL REGISTRATION

No. MCS / 140/2018-20 - POSTED AT KALBADEVI HEAD POST OFFICE, MUMBAI - 400 002. ON 20th & 21st OF EVERY MONTH

Printed & Published by : Kirtiben Mayurbhai Mehta on behalf Shri sorath visa shrimali Jain Samaj Printed at Arihant Printing Press - Mo. : 9223430415

if Undelivered Pl. return of - Shri Sorath Visa Shrimali Jain Samaj 4, Devkaran Mansion, Bldg., No. 7, 2nd Flr., 24, Vithaldas Road, Mumbai-400002. Maharashtra (India)